

Anmærkninger.

A. Danske Folke-Sange og Melodier. IV.

Nr. 1, 2, 6, 10, 14, 17 og 19 af "Udvalgte danske Viser fra Middelalderen", udgivne af Abrahamson, Nyerup og Rahbek, 5 Dele, Kbh. 1812—1814.

Nr. 3, 4, 8, 9, 12a) og 12b) af "Danske Viser fra Midten af det 16de til henimod Midten af det 18de Aarh.", udg. af R. Nyerup og P. E. Rasmussen, 2 Dele, Kbh. 1821.

Nr. 5. Mel. meddeelt af Pastor R. Th. Fenger, Texten efter de af N. F. S. Grundtvig udg. "Festpsalmer" (6te Opl., Kbh. 1854).

Nr. 7 og 11 mundtlig.

Nr. 13 optegnet af Jfr. J. Bøttger.

Nr. 15. Mel. meddeelt af Prof. F. P. J. Dahl, Texten efter "Danske Viser fra 1550-1750".

Nr. 16, 18, 20, 22 og 23. Melodierne optegnede af Cantor N. P. Hillebrandt.

Nr. 21 meddeelt mig 1846 af Pastor E. Hagerup.

Nr. 24 efter Foredrag af Studios. Theol. M. T. Bredsdorff.

Nr. 5. Texten er en Oversættelse af den latinske Julevise "Puer natus in Bethlehem" ved N. F. S. Grundtvig. Den gamle danske Text, der findes i Hans Thomissøns Psalmebog (Kbh. 1569), er bleven sjungen med den her optagne Mel. i Jylland og paa andre Steder i Danmark. Denne Vises særegne Form, idet de sidste Ord af første Linie gjentages — en Syngemaade, der er gaaet over fra den latinske Text i den danske — kan finde sin Begrundelse i Forestillingen om: at Sangen egentlig tænkes udført af Een, og Gjentakelsen af hine Ord bliver saaledes Udtrykket for de lyttende Tilhøreres opmærksomme Deeltagelse, fra hvis Bryst de afbrudte Ord som et Echo lyde tilbage, og hvorved Fortsættelsen af Historien ligesom paaskyndes, i Liighed med hvad vi kunne iagttage hos Børn, naar man fortæller dem Eventyr. Men eftersom nu Visen er bleven Alle mere og mere bekjendt, er Adskillelsen af Solo og Chor hævet, og Alle have i Forening sjunget hele Visen. — Dog kan ogsaa Formen finde sin kunstneriske Berettigelse ved den endnu simplere Opfattelse, at hine Ord gjentages, for at bringe Tanken til længere at dvæle ved Billedet af Det, hvormed der synges. Man behøver kun at forestille sig indskudt et "Tænk dog" eller et andet paamindende eller opfordrende Ord foran Gjentakelsen, og min Mening vil vel være tydelig; f. Ex. "Han lagdes i et Krybberum" [Tænk dog! — "et Krybberum!"]; "Og Østens Vise offred der" [See! — "offred der"]; "Forvunden er nu al vor Nød" [Hvilken Trøst! — "al vor Nød" forsvunden er]; "Paa Stjernetæpper lyseblaae" [Hvor skjønt! — paa "lyseblaae" Stjernetæpper]; o. s. v.

Nr. 6. Atter en interessant Verseform, der oftere bruges i vore gamle Folkeviser, idet Fortællingens Traad efter det afbrydende Omkvæd igjen optages ved Repetitionen af det foregaaende Verses sidste Linie (slg. "Danske Folke-S." III. Nr. 22 og IV. Nr. 19). Oehlenschläger har benyttet denne Form i sin "Helge" til Digtet "Julereisen."

Nr. 8. En anden Optegnelse af Texten, der har samme Omkvæd som den tilsvarende svenske Vise og flere Vers, som mangle hos Nyerup, medens igjen Beskrivelsen af det Thyestiske Maaltid deri mangler, er meddeelt mig af Pastorinde Leth i Lille-Heddinge, saaledes som hun havde hørt den "af Krokonen nede ved Stranden." Denne Text, saavel som flere andre, der ikke kunne blive optagne i nærværende Værk, ville blive leverede Hr. Svend Grundtvig til Afbenyttelse for hans "Danmarks gamle Folkeviser."

Nr. 9. Forfatteren Hieronymus Justesen var Præst i Viborg i Slutningen af det 16de Aarh. — Mel. findes tilføiet et i Kbh. 1630 udkommet Aftryk af Visen som "denne Sangs rette Melodie." Slg. "Levninger af Middelalderens Digtetekunst", 2det Hefte, ved R. Nyerup, Kbh. 1784, S. 177 og 184.

Nr. 11 synges af Folket paa Vestkysten af Jylland. Den mærkværdige Liighed mellem denne Mel. og den gl. væliske, som findes i I. ("Engelske Folke-S." Nr. 1), ledes man atter til at forklare som hidrørende fra Folkeslagenes Sammenstød langt tilbage i Tiden (slg. I. Anmærkningerne S. 4, nederst; III. "Bøhmiske Folke-S." Nr. 14, der næsten er den samme Mel., som den til Agnetes Vise i II. under Nr. 19a. af de "Danske Folke-S.", og hvorved Tanken føres tilbage til Dronning Dagsmars Dage; III. Anmærkningerne S. 10 under Litr. K.). Men — om hiin Mel. er bragt af Angelsachserne til England, eller fra England til Danmark, lader sig ikke afgjøre.

Nr. 12a) og 12b). Texten har Nyerup erholdt fra Norge; den første Mel. fra Nørnissum i Ribe Stift. Om den anden Mel. ikke skulde være norsk? Den har idetmindste en Deel tilfælles med Nr. 15 af de norske Melodier i I. Paa Hollandsk findes Visen hos Willems S. 183.

Nr. 13. I den hos Nyerup under Nr. 156 staaende Opskrift har Visen en sørgelig Udgang, ligesom den ogsaa i andre Henseender afviger fra nærværende. En tredje Variant af Texten med en egen Mel. har jeg modtaget fra Pastorinde Møller i Dalby ved Kjerteminde.

Nr. 16. Et Brudstykke, der finder sin Fuldstændiggjørelse i den svenske Vise i II. under Nr. 2, og afgiver et Bidrag til de mange Beviser for Fælleskabet mellem den danske og svenske Folkepoesie.

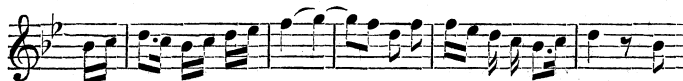
Nr. 17. Texten er et Uddrag af de to Viser hos Nyerup under Nr. VII og VIII om "Berners Rise og Orm Ungersvend."

Nr. 21. Foresjungen Meddelelsen af en jydsk Bondedreng paa Gaarden Frisholt, 3 Mil S. for Viborg.

Nr. 22. Fra den ovfr. ved Nr. 13 nævnte Dame har jeg ogsaa modtaget Texten til denne Vise. Af de 12 Vers meddeles her følgende:

<p>1. Ak Elskov, ak Elskov! hvi tvinger du mig
Og gjør saa mit Hjerte Uro?
Jeg haver ret aldrig havt Tanker om slig,
Men været saa fri og saa fro.
: Hvad er det for Smerte,
Der plager mit Hjerte?
Jeg kan det ret aldrig forstaae. : </p>	<p>2. En Pige, jeg aldrig tilforn har kjendt,
Langt mindre havt Kjærlighed til,
Hun er nu saa stadig og fast i mit Sind,
Jeg troer hun min Munterhed kvæl.*)
: O sødeste Pige!
Hvad skal jeg vel sige?
Jeg kan ikke tvinge mig selv. : </p>	<p>3. Gaaer jeg udi Marken, gaaer jeg udi Eng,
Gaaer jeg udi Skoven saa grøn;
Gaaer jeg til mit Arbeid, gaaer jeg til min Seng
Da sukker mit Hjerte i Løn.
: Du er mig i Tankér,
Ihvor jeg omvanker;
Du er jo min kjæreste Ven! : </p>
<p>4. Ak, sødeste Engel, jeg leved saa frit,
Saa munter, i Glæde og Lyst;
Om Elskov og Kjærlighed sang jeg saa tidt,
Dog aldrig det ængsted mit Bryst.
: Nu maa jeg bekjende,
Den Frihed har Ende;
For dig har jeg Taarer udest. : </p>	<p>5. Du er jo den Første, mit Hjerte har rørt
Med Kjærligheds brændende Sværd;
Din Venlighed haver mig vistnok forført,
Jeg har dig i Hjertet saa kjær.
: Gid jeg i dine Arme
Maa slukke min Harme!
O Gud! gid jeg var dig saa nær! : </p>	

Femte og sjette Linie i Verset underlægges Melodien saaledes:

Hvad er det for Smer --- te, Der pla-ger mit Hjer-te ? Jeg

Nr. 23. "Krokonen nede ved Stranden" (s. ovfr. ved Nr. 8) kunde heldigviis ogsaa Texten til denne Vise, og den lyder, med Udeladelse af eet Vers og Ændring af et Par Udtryk, saaledes:

<p>1. Liden Ellen hun skulde til Gjæstebud gaae,
— Liden Ellen hun græd —
Og hvor skal jeg mig tro Følgesvend faae?
Der stander en Lind i grønne Lund saa sorgelig.</p> <p>2. Ungen Ebbe**) han svarte kjær Søsteren sin:
"Og jeg vil være tro Følgesvend din."</p> <p>3. Og der de komme i grønne Lund,
Der lysted ungen Ebbe at hvile en Stund.</p> <p>4. "Og enten vil du være din Broders Viv,
Eller du vil lade dit unge Liv?"</p> <p>5. "Nei, ikke vil jeg være min Broders Viv,
Langt heller vil jeg lade mit unge Liv."</p> <p>6. Ungen Ebbe han satte sig paa sin Hest,
— Liden Ellen er død — ***)
Saa red han til Borgeled, som han kunde bedst.
Der stander en Lind i grønne Lund saa sorgelig.</p> <p>7. Og der han kom til det Borgeled,
Der stod hans Moder og hvilte sig ved.</p> <p>8. "Og hør, Herr Ebbe, kjær Sønnen min:
Hvor er liden Ellen, kjær Søsteren din?"</p> | <p>9. "Der komme de Ryttere, fire og fem,
Liden Ellen drog sig ad Skoven med dem.</p> <p>10. Der komme de Ryttere otte og ni,
Liden Ellen drog sig af Landet med de."</p> <p>11. Ungen Ebbe han satte sig paa en Bænk,
Hans hvide Kjortel var med røde Blod stænkt.</p> <p>12. "Du siger ei Sandhed, kjær Sønnen min;
For det kan jeg see paa Kjortelen din." ****)</p> <p>13. Ungen Ebbe han meente, det var kun Spøg,
Imedens de bygte det Baal af Bøg.</p> <p>14. Og der de komme paa Veien hen:
"Hisset seer jeg dem rede min Brudeseng.</p> <p>15. De Bolstre er røde, de Dynner er blaae,
Der agter ungen Ebbe at hvile oppaa.</p> <p>16. I sige min Fader og Moder nu saa:
Der er kun Faa, der gifte Bornene saa.</p> <p>17. I sige min Fader og Moder Godnat;
— Liden Ellen er død —
Nu maa jeg lade mit Liv saa brat."
Der stander en Lind i grønne Lund saa sorgelig.</p> |
|---|---|

*) Fyensk, istedetfor: kvæler.

**) Optegnelsen har Navnet Jensen; men da dette Familienavn vist endnu ikke var opkommet paa den Tid, Visens Indhold skildrer, har jeg indsat et andet, gammelt Navn.

***) Herfra vedblives med dette Omkvæd.

****) Mellem 12te og 13de Vers mangler vist Noget.

Tillæg til de foregaaende Bind.

I. Anmærkningerne, S. 1—2 (slg. med 1ste Hefte af de særskilt udgivne "Skandinaviske Folke-Sange og Melodier," Anmærk. S. 2). Rigtigheden af at opfatte de gamle nordiske Visers Omkvæd som Chor finder Bestyrkelse hos Lyngbye i hans "Færøiske Qvæder," Indl. S. 8 og 37. Hermed stemme ogsaa Meddelelser fra Præsten Schrøter paa Færøerne.

II. Nr. 10. I "Vald Samling af svenska Sång-Stycken," Upsala 1840, findes S. 177 og fig. en tilsvarende svensk Vise, hvortil Atterbom anføres som Forfatter og J. A. Lindblad som Componist.

Nr. 20. Samme Vise paa Norsk hos Landstad, "Norske Folkeviser," Christiania 1853, S. 826.

III. Nr. 12. Afzelius meddeler i "Afsked af Svenska Folksharpan," Stockh. 1848, S. 88—90, en svensk, af Olof von Dalin forfattet Kjærlighedsvise: "O tysta ensamhet," der sammenholdt med det ufuldstændige og usammenhængende Brudstykke af den danske Text, hvoraf jeg har optaget eet Vers, tydeligt viser sig at være Originalen til denne. Den danske Mel. er derimod aldeles forskjellig fra den svenske (s. Afz. S. 29).

Nr. 21. I "Ole Morske og hans Venneviv" see vi et Billede af huslig Lyksalighed saa ligt det, som Holberg har givet os i Jeppe og Nille, at det synes som om denne Vise ogsaa har været mellem de Folkedigtninger, hvorfra han har hentet Motiver til de i hans Comedie forekommende Charakterer og Situationer*). Visens Indhold tyder vel paa dens norske Oprindelse; men om ikke Holberg har kjendt den fra sin Hjemstavn, saa kan han have lært at kjende den her; thi vi see dens Omkvæd anført af Moth i hans haandskrevne Ordbog under Artikelen "krumpen" (ø: knuget, krumbøiet). Der hedder ellers Omkvædet: "Ole Morskab (!) ligger krumpen paa Loftet."**) Denne Anførelse vidner iøvrigt om Visens Ælde, som vi kunne ansætte til idetmindste 200 Aar, da Moths Ordbogsarbejder falde mellem 1680 og 1717, og Visen, for der at kunne godtgjøre et Udtryks Sprogriktighed, allerede da maa have været gammel.

B. Norske Folke-Sange og Melodier. IV.

Nr. 1 og 3 af L. M. Lindemanns "Norske Fjeldmelodier," 2det Oplag, Christiania (1842).

Nr. 2 af P. Chr. Asbjørnsens "Norske Huldreventyr og Folkesagn," 1ste Samling, Christiania 1845.

Nr. 4 af J. Moes "Samling af Sange, Folkeviser og Stev i Norske Almuedialekter," Christiania 1840.

Nr. 5, 6 og 17 efter en skreven Samling af Melodier, meddeelt mig af en Normand, afdøde Cancellieraad Devegge.

Nr. 7 og 9 mundtlig; Texten til Nr. 7 efter Moes ovennævnte Samling.

Nr. 8 er forespillet mig af Flere saaledes, som den her er optagen.

Nr. 9 optegnet af Professor F. P. J. Dahl.

Nr. 10 til 16 og 18 til 21 af Laborbes "Essai sur la Musique," 4 Dele, Paris 1780; — Texten til Nr. 12 efter Moes ovennævnte Samling og Hallagers "Norske Ordsamling," Kbh. 1802.

Nr. 22 til 28 skriftlig meddeelte af Cand. Hartvig Lassen i Christiania.

Nr. 1. En, hvad Texten angaaer, tilsvarende "Vallvisa" fra Westergötland findes i R. Dybecks "Svenska vallvisor och hornlåtar med norska artförändringar," Stockh. 1846, S. 22:

Mina getter gå i marka,
Gnaga barken af trä';
Gu' gi'e barken vore i dem
Och qvistarna me'!

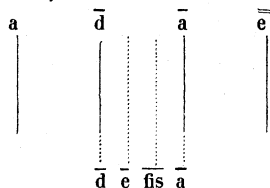
Nr. 4 er, ligesom Nr. 6 og 7 i III., komponeret af Maliser-Knud; s. III. Anmærkningerne, S. 3. I det der og i I. Anmærk. S. 3 nævnte Skrift giver Forfatterinden (Frederika Bremer) en livelig Skildring af de norske Nationaldandse. Om "Hallingen" er allerede fortalt i I.; her vil jeg tilføie hendes Beskrivelse af "Halling-Polsken," hvortil flere af de i dette Bind optagne Melodier henhøre, især vel Nr. 4, 5 og 17 (i I. Nr. 6): "Ogsaa denne Dands er meget karakteristisk. Den maler Nordboens høieste Livslyst; den er Bersærkerglæden i Dands. Støttet paa Kvindens Arm kaster Manden sig høit op i Luften, tager hende derpaa i sine Arme og svinger om med hende i vilde Hvirvler; nu skilles de ad, nu slutte de sig atter sammen og hvirvle igjen om ligesom i Overmaal af Liv og Lyst. Takten er bestemt, djerv, fuld af Liv. Det er en Dandserusus, i hvilken Mennesket for Øieblikket frigjør sig for hver Sorg, hver Smerte og Tryk. . . . De svang sig om som i en Tryllekreds til den sælsomme, fortryllende Musik. . . . En Jernkrog var dreven ind i een af Sparrerne under Loftet, og den Dands, som under Hallingpolskens Svingninger

*) Slg. Werlauffs "Historiske Antegnelser til L. Holbergs Lystspil," 1ste Bind, Kbh. 1838, S. 42 og flg.

**) Slg. Vidensk. Selskabs Ordbog.

var istand til med sin Hæl at give Krogen et Slag, saa at den bøiedes, havde vundet Prisen som Dands den Aften." Denne Dands bruges ogsaa nogle Steder i Sverrig, fornemmelig i Dalekarlien, Jemteland og Vermland (s. IV. Nr. 8. under Litr. C).

Om det norske Nationalinstrument "Hardangerfelen" kan jeg nu, efter selv at have seet det, give nøiere Oplysning. I 1846 opholdt sig nemlig her i Kbh. en norsk Bonde, Ole Kettelson Stokland, der lod sig høre et Par Gange paa Hardangerfele; han var vistnok ingen saadan Virtuoso som den bekjendte "Møllergut" i Haukali eller Roulandstronne, Thorjer Augonsen; men jeg lærte dog ved ham at kjende Instrumentets Bygning. Hardangerfelen er i Regelen meget mindre, end den almindelige Violin, og er meget siirlig udarbejdet: Halsen ender sig i et forgyldt Løvehoved, eller med et Dyrehoved af egen Opfindelse; Gribebrættet og Skroget er malet og indlagt med Elfenbeen og Perlemoder. Hardangerfelens Stemning, sammenlignet med den almindelige Violins, viser nedenstaaende Tegning: Bassen er stemt een Tone høiere, end sædvanlig, altsaa i a; de andre tre Strænge som paa vore Violiner. Under disse 4 Strænge (af hvilke \bar{d} -Strængen er en med Sølvtraad ikke tæt overspunden Quart; den dybeste Stræng er saa tæt overspunden, som almindelig, men ikke fuldt af samme Tykkelse) ligge 4 meget tynde Staalstrænge, der gaae op under Gribebrættet til de fire for dem bestemte Skrueer i Hovedstykket; de ere stemte i harmonisk Forhold til Overstrængene, i \bar{d} , \bar{e} , \bar{fis} og \bar{a} , og ligge, idetmindste paa Ole Stoklands Instrument, under de to mellemste Strænge:

Efter en anden Meddelelse anbringes ogsaa Understrængene lige under Overstrængene, saaledes:

Overstr. a \bar{d} \bar{a} \bar{e}
 Understr. \bar{d} \bar{e} \bar{fis} \bar{a}

Endnu bemærkes, at Hardangerfelen stemmes høiere, end den almindelige Violin; hvorfor ogsaa dens Overstrænge ere meget tynde. Ole Stokland stemte sin en Quart høiere, saa at den dybe Stræng klang som \bar{d} , o. s. v.; men maaskee var det, fordi Strængene paa hans Fele tilfældigviis vare for tynde. Slg. I. Anmærkningerne S. 3 og II. Anmærk. S. 3.

I Wilses "Spydebergs Beskrivelse" (Chra. 1779—80, 2den Deel, S. 420) fortælles: "Trolde skal lade sig stundom høre med Musik; fra den skal Tussel-Dandsen forskrive sig, som spilles paa Violin, saaledes at Bassen og Terzen (o: d-Strængen) stemmes 1 Tone høiere, men Qvinten 2 Toner lavere, hvilken Accord alleene klinger lit sørgelig."

Nr. 7. Hos Landstad, S. 671, findes denne Vise efter en Opskrift fra Hadeland.

Nr. 8. Formodentlig et Stykke at spille paa "Langleg;" s. I. Anmærkningerne S. 3.

Nr. 9. Prof. Dahl, som har meddeelt mig denne Mel., har hørt den af sin Moder, der havde lært Sangen af en norsk Student i Kbh. omtrent imellem 1765 og 1770. Da al Umage for at erholde Texten til denne i sin oprindelige Form vistnok ældgamle Vise har været forgjæves, vil jeg ikke længer tilbageholde det Brudstykke deraf, som Dahl har optegnet efter Erindring fra sin Barndom. Paa enkelte Steder i denne Optegnelse har Meddeleeren gjengivet de utydelige Indtryk af enten urigtigt sjungne eller af den Unge urigtigt opfattede Ord, som hans Øre har fastholdt; hvilke Lyd jeg ved Conjectur og Raadførsel med Aasens norske Ordbog har forsøgt at udtyde. Imidlertid har jeg kun meddeelt dette Brudstykke for muligviis derved hos En eller Anden at fremlokke den rigtige Text.

1. Harald var Kung Halfdans Son,
 Jagt ud af Faren sinn;
 Han kom til Riket som eit Baan,
 Fostrat op af Finn.*)
 Den Tid, has Far i Rand-Sø fell',
 Var han fort til Dovra-Fjell,
 Him til Far has Rika,
 Fria til fagre Pika.

2. Men saa svarte de, at han
 Inkje fria maatte,
 Føre det heile Norges Land
 Han som Kungje aatte.
 Derfor svor han denne Ei,
 At hans Haar skuld' ingjen grei',
 Skjegg inkje klippat bliva,
 Før han sig Kung kund' skriva.

3. Norges Kungje da forsann
 Trei Aar førte Kria,
 Før han kunde bli den Mann,
 At han torde fria.....

*) Denne Linie, der kun er Gjøttæværk, hedder i Optegnelsen: "Fostratet og ragrama," og skulde med anden Linie, der ender med "Fara sina," danne et kvindeligt Riim.

Nr. 23. Et "Kau," en Lokkesang, hvormed Sæterpigerne kalde paa Kreaturene (s. IV. Nr. 2), svarende til Schweizernes "Kuhreigen" eller "Kuhreihen." Benævnelsen "Kau" kommer af kaue (der udledes af Ku, Ko) og betyder: lokke, kalde med en vis hujende Lyd (s. Aasens Ordbog). Teksten er et Slags Qvodlibet. Den lange Række af Navne er rimeligviis en Skjemten med den Ære, som den norske Bonde sætter i at kunne forfølge sin Slægt langt tilbage i Tiden, saa at det kun bliver een Person, paa hvem der kaldes, nemlig Halvorsen, hvis Slægt derpaa opregnes, indtil der standses ved "Dromlinge" o: Stamfaderen. En Variation paa denne Remse lyder saaledes:

Hei Halvorsen aa Halvor Skandsen,
 Skand Teringsen aa Tering Brandsen,
 Brand Brynersen aa Bryner Rappelsen,
 Rappel Gundersen aa Gunder Galsen,
 Gal Tingsen aa Tinge Lingsen,
 Son te Simlingen aa Bror te Brimsen.

Som Indledning til Lokkesangen er mig fra Cand. H. Lassen senere meddeelt følgende bizarre, "hujende Lyd":

Ku saata, Ku saata, Ku saata, Kusaata, Kusaa-ta.

Nr. 27. Findes ogsaa i 2den Udg. af "Norske Viser og Stev," Christiania 1848, S. 118 og Musikbil. Nr. 40; hos Landstad S. 833 og Musikbil. Nr. CXXXIII. 7.

Nr. 29. Slg. Landstad, S. 797, 7. og S. 800, 12. Tilsvarende Hyrdeviser paa Svensk i Dybecks "Vallvisor," S. 26 og Arwidssons "Fornsånger," 3die Bd., S. 480.

Tillæg til de foregaaende Bind.

I. Nr. 1, 2 og 4 findes ogsaa i Laborde's "Essai sur la Musique," Paris 1780; 2den Tome, Pag. 407—409. De ere meddeelte Laborde af Conferentsraad Jacobi i Kbh., som var Secretair i "Videnskabernes Selskab." Nr. 1 og 2 ere hos Laborde meget forskjellige fra de af mig optagne Melodier, og mindre iørefaldende; Nr. 4 stemmer i det Væsentlige med den endnu brugelige Syngemaade.

Nr. 5. Denne Vise er forfattet i Anledning af Sognepræsten til Vinje, Anders Pedersen Heybergs Bryllup d. 28de Juli 1730 eller 1734; see Mere herom i Landstads "Norske Folkeviser," Christiania 1853, S. 694.

Nr. 7, 12 og 20; s. Landstad S. 819 og Musikbil. CXXXII. 12. b., S. 822 og CXXXII. 19, S. 700 og CVII. c.

Nr. 9. Teksten til denne Mel. er en norsk Variant af den danske Vise under Nr. 24 i I; s. Landstad, S. 821. En tilsvarende Vise findes mellem de vendiske Sange i dette Bind under Nr. 11.

Nr. 19. En Variant af den første Halvdeel af denne Mel. findes i Laborde's ovennævnte Værk, 2den Tome, Pag. 417, nederst paa Siden.

Nr. 24. Afzelius i "Afsked af Svenska Folksharpan" (S. 109—111) meddeler 1ste og 3die Vers af denne Vise som det norske, ganske tilsvarende Sidestykke til en i Sverrig brugelig Sang ved det saakaldte "Körhjelpsgille," der gives for Naboer og Venner af Den, hvem de hjælpe at kjøre Tømmer eller Brændsel hjem fra Skoven. Slg. Anmærkningerne i III. S. 4 til denne Vise.

II. Nr. 5, 12 og 18a) findes, tildeels med betydelige Afgivelser i Mel., hos Laborde, 2den Tome, Pag. 416, 409 og 418.

Nr. 7. Cand. Hartvig Lassen i Christiania har meddeelt mig følgende 2det Vers:

Flugu tala te Klæggen si —
 Pirom!

De va best, du lot de' bli!

Peri atter i Pariom!
 Di aa Du aa Dariom,
 Kom Pirom!

Nr. 8. Slg. Landstad, S. 642 og Musikbil. LXXXVIII.

Nr. 13. I 2den Udg. af "Norske Viser og Stev i Folkesproget," Christiania 1848, S. 71, findes omstaaende fuld- stændige Text til denne Vise, der er skrevet i øvrethelemarkisk Dialekt af Hans Hanson, Privatlærer, født i Laurvig og død 1836 ved Langesund. Forskjelligheden mellem det under Mel. trykte første Vers og det her givne viser, hvorledes saadanne Sange om- dannes i Folkemunde.

en Unøiagtighed istedetfor "udsat for Pfte af L." Efter denne Udg. aftrykkes Visen her fuldstændig. Dens Titel er: "Gjeter-Livet; Sang i den hallingdalske Dialect."

<p>1. Nær Maydaagaa lokje
Aaa Sogla sijn so vart aa vent,
Daa Jentun ute Flokje
Lyt pinte sæ so pent.
Dei stonde ut fraa Huus aa Gar,
Me Fæ aa Jeit aa Sou dei drar,
Døk Hug te Fjellu stenn.</p>	<p>3. E lokje dei aat Skougji,
Aa kvær ein Ku e Maale vand,
Dei hæv no samre Hougji
Aaa følji aat kvar Kant.
Dei sygle kringom slet aa brat,
Te Kvællu lyt E ta dei at
Aa trive heim te Nat.</p>	<p>5. Me øvi Klippun stirre,
Ein Flok taa spreke Reno gjæng,
Aa adle mine Kjyri
Aa Smaatfæ gjæng ikring.
Fæbikja flyg aa leitkja up
Den heile Buskap Trup i Trup
Ti Tustedalæ jup.</p>	<p>7. Om Kvællu roop E Rullen,
Aa kalla kvar ei Ku me Nahn,
Me Tralling aa me Hullen:
Kjem no, Bodlykke, fram!
Kjem, Laikeros, Gulstjerne fiin,
Kjem, Dokkerose, Kjæla min,
Kjem, Bjølku Kvitelin!</p>
<p>2. Me lyt au ut aa jæte,
De gjæng me Lust aa Laik i Li,
Nær Sogla tæk te sprette
Den beste Saubmar-Ti.
E fægul uppe vara maa,
Aat Skou aa Fjellun lyt E daa
Me Ku aa Souid'n gjaae.</p>	<p>4. So snøkt de li aat Meddaag,
E Fæna lokje i ein Trup
Me rop te Honde Fædogg,
Aa gjæng paa Fjellu up.
Der kain me Kjyri øversjaa,
Kor Souidden aa Jeitun gjaae,
Aa glættug bli me daa.</p>	<p>6. Me sætja us paa Fjeldo,
Jo Havor Jætesvend aa E,
E blæs i Luur aa trelle,
So Kjyri kjem aat me.
Aa Guten slær Mundharpun sin,
Han spelar vent paa Fløitun fiin,
Aa E sjung Visun min.</p>	<p>8. Kjem, trippe Fæ aa Souji,
No lyt me rat te Sætra in;
Kjem, Kjyri heile Kjaue,
Sjaa Sogla laage sijn!
Nær E fær Mjolk i Køppun min,
So læg E me aa svoer in,
Tes Daag paa Fjellu sijn.</p>

Det har altid været mig en kjær Pligt at opfylde, saa nøiagtigt, som muligt, at angive mine Kilder, hvilket ikke blot skyldes tidligere Udgivere, men ogsaa er nødvendigt til Veiledning ved Undersøgelser, som muligviis senere kunde blive anstillede. Saaledes har jeg med sand taknemmelig Følelse saa ofte maattet anføre Hr. L. M. Lindemanns Samlinger som Kilden til de mange norske Folkemelodier, som jeg derfra har hentet og tilegnet mig ved en selvstændig harmonisk Behandling. Det maa da være tydeligt, at det kun er ifølge det af mig bestandig fulgte Princip, at jeg her for den historiske Nøiagtigheds Skyld troer at burde anføre de Melodier, som min ærede Medbeiler til den norske Sangmusas Kjærlighed, Hr. Lindemann, til megen Tilfredsstillelse for mig, har kunnet optage af nærværende Værk i sine Samlinger og tilegnet sig ved en egen Harmoniesering, hvilket bliver saameget mere nødvendigt, som dette 4de Bind ved den forsinkede Afslutning er kommet til at bære paa sin Titel et Aarstal, der er 8 til 9 Aar(!) yngre, end de 3 Fjerdeparter af Bogen*), hvorved en sildigere, hermed ubekjendt Betragter kunde blive confunderet, da Hr. L. ikke i denne Henseende meddeler den fornødne Oplysning, ja endogsaa paa Omslaget til sin nyeste Samling: "Ældre og nyere Norske Fjeldmelodier" anmærker: "Melodierne leveres uden Tillem্পninger saaledes som de ere optegnede fra Folkemunden." De Melodier, der af Hr. L. ere optagne efter mig, og af hvilke nogle gaae igjennem flere af hans Samlinger, ere følgende 12:**)

I "Norske Viser og Stev," 2den Udg., Chra. 1848: Nr. 3, 7, 23 og 41; hos mig: Nr. 12 i IV, Nr. 19 i I, Nr. 7 i IV og Nr. 18 i I.

I Musikbilaget til Landstads "Norske Folkeviser," Chra. 1853: Nr. C. a, CVI. b og CXXXII. 12. a; hos mig: Nr. 7 i IV, Nr. 5a) og 7 i I.

I ovennævnte "Ældre og nyere Norske Fjeldmelodier," 1ste—5te Hefte, Chra. 1853—54: Nr. 23, 71, 123, 124, 143, 168, 170, 194, 219 og 231; hos mig: Nr. 19 i I, Nr. 12 og 9 i IV, Nr. 20 i III., Nr. 6 og 7 i IV, Nr. 17 i I, Nr. 16 i IV, Nr. 5a) i I og Nr. 4b) i III.

C. Svenske Folke-Sange og Melodier. IV.

Nr. 1, 2, 13, 14, 23 og 24 af Dybecks "Runa", antiqvarisk Tidsskrift, Stockholm 1845.

Nr. 15a), 15b), 16, 17, 19, 20 og 21 af samme Tidsskrift for 1842.

Nr. 3, 4, 5, 6, 11 og 12 efter skriftlig Meddelelse.

Nr. 7, 10, 18 og 22 af "Traditioner af Svenska Folk-Dansar", [udg. af Åhlström], 4 Hefter, Stockholm 1814—15.

Nr. 8 og 9 af Theodor v. Wedderkops "Bilder aus dem Norden, gesammelt auf einer Reise nach Dänemark und Schweden," 2 Dele, Oldenburg 1845.

Nr. 25 og 28 af "Svenska Folkvisor og Folklekar med ett lätt Accomp. af Guitarre," Stockholm.

Nr. 26 og 27 af "Folkklivet i Skytts Härad i Skåne. Barndomsminnen." Af Nicolovius, Lund 1847.

*) 1ste—9de Levering udkom 1846—47. De 16 med en fra det Øvrige forskjellig Nodeskrift trykte Blade udgjøre tilligemed Anmærkningerne de nu, 1855, udkomne 3 sidste Leveringer.

**) Syv af disse Melodier ere første Gang trykte hos mig; de andre ere vel, som mine Angivelser vise, øste af ældre Kilder, men, ifølge indre og ydre Kriterier, fra nærværende Værk gaaede over i Hr. Lindemanns Samlinger.

Nr. 5. I et af R. Dybeck 1852 udg. Texthefte til en "Afton-Underhållning med nordisk Folkmusik" findes Texten til denne Vise saaledes optegnet efter en Hyrdes Sang:

<p>1. Och mins du, hvad du lofvade,
Och mins du, hvad du sade,
Och när som vi stodo under himmelens blå?
Du lofvade, du aldrig skulle svika,
Och lika fullt så bju'r du till
Att göra det ändå.</p> | <p>2. Och mins du, hur du talade,
Och mins du, hvad du sade,
Och när som du var uppå dit adertonde år?
Du sade, att du drömde om vännen din.
Den drömmen var — som strömmen,
Min lilla och min ros!</p> |
|---|---|

Nr. 7, 10, 18 og 22. Harmonieseringen af Åhlström; s. II. Anmærkningerne S. 3 under Litr. C, og III. Anmærk. S. 5.

Nr. 9. Det er en gammel Skik næsten i hele Sverrig, at den Dands, hvormed man i Landsbyerne forlyste sig paa den første Bryllupsdag, begyndes dermed, at Bruden træder frem for Præsten, neier, og byder ham op til en "Polska"; derefter henvender hun sig til Brudgommen og dandser den anden "Polska" med ham. Den tredje "Polska" dandses af Bruden og Præstens Frue. Under disse Dandse holder det øvrige Selskab sig roligt paa Bænkene; men derefter blive Parrene flere og flere, ja, inden kort Tid saa mange, at Spillemanden maa søge sig en Plads oppe paa Bordet. Den første Dands af Præsten og Bruden kaldes i Vingåker-Sogn "Höglofven," og har havt egne Ord, som nu vel ere forglemte. Navnet "Höglof" synes at være sammensat af to Ord, af hvilke det første rimeligviis tyder hen paa, at Dandsen udføres af de Fornemste i Selskabet; det andet Ords Betydning er det derimod vanskeligt at gjøre Rede for. (Efter Dybecks "Runa", 2det Hefte, Stockholm 1842).

Nr. 15a) og b). Blandt de mange fælles Folkeskikke i Skaane og Danmark, især Sjælland, er ogsaa den "at føre Mai i By" eller "ride Sommer i By"). I det ovfr. anf. Hefte af "Runa" beskrives denne Fest saaledes: "Byens Ynglinger samle sig Aftenen førend den 1ste Mai og gaae omkring fra Gaard til Gaard, med udsprungne Birkekviste i Hænderne, og synge Visen. De have Kurve med for deri at samle de Gaver, der skjænkes dem, og som meest bestaae i Æg, der bruges til Pandekager ved det paafølgende Pintsegilde. Naar de blive godt modtagne, sætte de som et Lykønskings- og Taknemmeligheds-Tegn grønne Grene i Taget udenfor Døren. Da idetmindste en Deel af Visen ogsaa pleier at synges ved ovennævnte Gilde, kaldes den tillige "Pingstgilles-visa."

Nr. 26. Meget Skjønt er opslugt af Tidens Bølger; men som det kan skee, at hvad der længe har været skjult paa Havets Bund atter, ved den Bevægelse, hvori dette under en følgende Storm bliver sat, kommer tilsynne, saa kan det vel ogsaa skee, at den Religiositet, som i tidligere Dage paatrykte Familielivet sit Stempel, igjen kan komme til at hellige vore Juleglæder. Det ligger ikke længere tilbage i Tiden, end i Begyndelsen af dette Aarh., at Juleaften indviedes, især paa Landet, ved Afsyngelsen af "Psalmer og aandelige Viser." Som Dette var Skik hos os, saaledes var det ogsaa hos vore Frænder paa den anden Side af Sundet. Nicolovius (?: Prof. Lovén) fortæller i sit ovfr. nævnte interessante Skrift — hvori saamange kjærligt bevarede "Barndoms-minder" med Aand og Følelse ere meddeelte — om Julens Høitideligholdelse i Skaane (S. 70), at "naar Bordet efter Maaltidet var afdækket, samlede Alle omkring det med deres Psalmebøger; nu læstes først høit af Huusfaderen eller den Fornemste i Laget Aftenbønnen tilligemed flere Bønner og "Fader vor"; derefter blev sjunget nogle Julepsalmer, og tilsidst læstes Velsignelsen." Iblandt de dengang brugelige Sange meddeeler Nicolovius den her optagne som en "gammel Levning fra fordums Tider."

Maatte den liturgiske Gudstjeneste paa Juleaften, hvormed man i de sidste to Aar har begyndt i Kjøbenhavn og andre Stæder i Danmark, hjælpe til at fremlokke de glemte Helligaftenstoner i Familielivet!

Tillæg til de foregaende Bind.

I. Nr. 19. En gammel Mel., der hører til "Østgöta-" eller "Finspångs-Visan":

O, Östergöthland och Finnespångälän,
Du krona bland Svea-länder andra!

Slg. Afzelius: "Afsked af Svenska Folksharpan," Stockholm 1848, S. 99—100.

II. Nr. 1. "Förgyllande skrin." Ligesom Reliquier gjemtes i gyldne Skrin, saa lignes den Elskede ved et saadant, fordi hendes Hjerter indeslutter fromme Tanker og hellige Følelser. Anvendelsen af denne Lignelse viser, at Sangen er at henhøre til den catholske Tid. Slg. ovennævnte Skrift af Afzelius, S. 86.

*) Slg. II. Anmærkningerne S. 1—2, og Nicolovius "Folkklivet... i Skåne," S. 126—130.

Nr. 16. Vallenius har skrevet Visen til Psalmemelodien: "Den signade dag, som vi nu här se." Den her optagne Mel., hvormed den i senere Tid er bleven sjunget, er langt ældre, end Texten; s. Afz. "Afsked", S. 100.

III. Nr. 4. Et Sidestykke til denne finske Hyrdevise findes i Arwidssons "Svenska Fornsånger", 3die Bind, S. 510, og i Dybecks "Svenska Vallvisor og Hornlåtar," 1846, S. 34:

Stor Ola, till Ola, nu lunkar jag vall,
En limpa, en skinka, smörasken i barm!
Kryp, luta, kryp, luta, låt ingen se dig,
Bak Busken, bak busken der finner du mig!

D. Tydske Folke-Sange og Melodier. IV.

Nr. 1, 3, 4, 8, 10, 11 og 14 af "Die deutschen Volkslieder mit ihren Singweisen, gesammelt von L. Erk u. Wilh. Irmer," 6 Hefter [1ste Bind], Crefeld 1838—41.

Nr. 2, 5, 6, 9, 15, 16, 17 og 19 af "Neue Sammlung deutscher Volkslieder mit ihren eigenthümlichen Melodien, herausgegeben von L. Erk", 6 Hefter [2det Bind], Berlin 1841—44.

Nr. 7 af Erks ovennævnte "Neue Sammlung," 3die Binds 1ste Hefte, Berlin 1845.

Nr. 12 af G. J. Kuhns "Sammlung von Schweizer-Kühreihen u. Volksliedern," 3die Udg., Bern 1818.

Nr. 13 af "Tyroler Alpengesänge, gesammelt von Poul Schonner," (2 Hefter), Wien.

Nr. 18 af det svenske Tidsskrift "Svea," 1ste Hefte, Upsala 1818.

Nr. 2. I Fr. Silchers "Volkslieder für vier Männerstimmen" (4de Hefte, Nr. 5) findes følgende 2det Vers:

Mein Herzchen thut mir gar zu weh!	Mein süsse Blum' nicht seh'.
Was macht, weil ich in Sorgen geh',	Um eine weisse Lilje
Wenn ich im Garten steh',	Thut mir mein Herz so weh!

Nr. 4 og 5. Meddeles i Joh. H. Jungs (Stillings) "Lebensgeschichte" (Stuttg. 1841, S. 73 og 144). Den sidste Sang hørte Stilling af en gammel Bonde, der indledede den med et Sagn om det vilde Liv, som blev ført af Herrerne til Kindelsberg, med hvilke det da ogsaa tog en sørgelig Ende.

Nr. 6. I Svendborg-Egnen synges en lignende Vise, men med en aldeles forskjellig Mel.:

Der sidder to Stjerner paa vor Himmel,
Den ene skinner klarer' end vor Maan',
Den anden den skinner i grønneste Lunde,
Den skinner for Allerkjæresten min.

Nr. 8. Minder om den danske Vuggevise "Ro, ro til Fiskeskjær." — Biskop Bucco eller Burchard, der levede i det 11te Aarh., var en stor Børneven; aldrig gik han ud fra sit Slot Petershof i Halberstadt, uden at han lod uddele Frugt, Penge, Sko og mere Saadant til Børnene. Deraf tog Kvinderne Anledning til at digte denne Sang om ham; s. Erk, I. 6te Hefte, S. 71.

Nr. 9. Johan Nepomuk, f. 1336, blev af den bøhmiske Konge, Tyrannen Wenceslaus, der kom i Strid med Geistligheden om Grændserne for dens Myndighed, lagt paa Pinebænken og derefter styrtet fra Pragerbroen i Moldau. Som Grund til denne Rædselsdaad er urigtigt blevet angivet, at Nepomuk, der var Dronningens Skriftefader, ikke vilde aabenbare hendes Skriftemaal for Kongen. 1729 blev Joh. af Nepomuk canoniseret af Pave Benedict XIII., og d. 16de Mai fastsat til hans Mindefest. For hele Bøhmen er denne Dag en høj Festsdag, og Tusinder valfarte til Metropolitankirken i Prag, hvor Helgenen ligger begravet.

Nr. 10. I Joh. H. Jungs (Stillings) "Lebensgeschichte" (Stuttg. 1841, S. 179 og flg.) er denne Sang optagen som et betydningsfuldt Moment i et gribende Opttrin af hans Liv.

Nr. 14. Denne Mel. maa have foresvævet Bellmann ved Digtningen af Visen "Joachim uti Babylon" (Nr. 41 af "Fredmans Sanger").

Nr. 15. Almindelig benævnet "Jean Pauls Lieblinglied." Dette Digt er blevet tillagt flere Forfattere; derimellem baade Jean Paul og Klopstock; men de af Erk omhyggelig anstillede Undersøgelser hjemle H. W. F. Uelzen Forfatterskabet. Han var født i Celle d. 29de Septbr. 1759, og døde i Nærheden, som Præst, i April 1808. Denne Sang har forresten givet Anledning til Göthes "Alles kündet dich an." En Dame i Weimar pleiede nemlig ofte at synge "Jean Pauls Lieblinglied", hvis Mel. Göthe holdt meget af; men Textens Negativitet behagede ham aldeles ikke. Engang ved Bordet, hvor ogsaa den unge Dame befandt sig, kom Talen paa denne Sang, og Digteren yttrede sig med comisk Vrede imod den "upoetiske Opfattelse" i den. Sangerinden bad ham da at skrive hende et andet Digt til denne Mel., saa skulde hun aldrig synge det gamle. Göthe lovede det. I samme Øieblik modtog han et Brev. Efterat han havde læst det, boiede han den beskrevne Side om, og paa den blanke Rygside skrev han,

endnu ved Bordet, med Blyant det yndige Digt, der findes i hans Værker med Overskrift: "Gegenwart", hvilket siden er blevet trykt næsten uden Forandring. Fortælleren af denne Anecdote, L. Rellstab, har selv seet hiint Blad i Weimar hos den nævnte Dame, der bevarer det som en Helligdom.

Nr. 16. Texten er digtet af Hoffmann von Fallersleben; men naar Erk ogsaa tillægger ham Mel., troer jeg, at dette er urigtigt; ikke blot, fordi Forf. selv har erklæret, at en gl. Folkemelodie ligger til Grund for den (s. Erk), men Fink betegner Mel. i sin "Musikalischer Hausschatz" ligefrem som "Alte Weise", og den eneste Forskjel paa den her optagne Mel. og paa den hos Fink er, at de første 4 Noder hos ham ere \underline{g} , og i 20de—21de og 24de—25de Takt ere 3 h'er trukne sammen, idet der synges eet "Ade" mindre.

Nr. 18. Häffner, f. i Thüringen d. 2den Marts 1759, havde hørt denne Mel. i sit Hjem. Den brugtes ved Bryllupper, naar man efter gammel Skik "dandsede Kronen af Bruden." Ved de Takter, som ere betegnede med forte, istemte hele Forsamlingen et Skrig.

Nr. 19. Mel. er allerede trykt, men med en den paahængt urigtig Text, i Fr. Nicolais "Eyn feyner kleyner Almanach," Berlin 1777. Den er vist, som de fleste tydske Folkemelodier i Mol, meget gammel.

Tillæg til de foregaaende Bind.

I Kuhns Samling af Schweizerviser findes ogsaa: Nr. 18 i I; Nr. 9, 12 og 13 i II; Nr. 14 og 15 i III.

I. Nr. 8. Findes ogsaa mellem Haupt og Schmalers vendiske Folkeviser (s. nedfr.), 1ste Bind, Nr. 43, med nogen Forskjellighed i Mel.

II. Nr. 6. Mel. er et Brudstykke af den forangaaende Mel. Nr. 4; men det langsommere Tempo giver den et ganske andet Udtryk. Ved en saadan Forandring af Tempo taber i Regelen en Mel. ellers sin oprindelige Charakter uden at vinde et andet sandt Udtryk.

III. Nr. 3. Forf. er Buchner; Componisten B. A. Weber, f. 1766, d. 1823.

Nr. 9, 10 og 12. Harmoniseringen med nogle smaa Forandringer efter den anførte Kilde.

Nr. 14. Det sidste Afsnit af denne Mel. findes hos Haupt og Schmalers i 1ste Bind under Nr. 66.

Nr. 20. En ganske tilsvarende nygræsk Vise findes i D. H. Sanders' "Das Volksleben der Neugriechen," Mannheim 1844, S. 72.

E. Hollandske og flanderske Folke-Sange og Melodier. II.

Nr. 1—8 og 11—13 af "Oude vlaemsche Liedern ten deele met de Melodien", udg. af J. F. Willems, Gent 1848.

Nr. 9 af Büschings og v. der Hagens "Sammlung deutscher Volkslieder, mit einem Anhang Flamländischer u. Französischer", Berlin 1807.

Nr. 10 skriftligt meddeelt af Prof. C. F. Allen.

Nr. 1 og 2. Den første af disse Melodier er anvendt til Ps. CI. i "Souterliedekens" (Antwerpen 1540), den anden i en Messe af en af de gamle nederlandske Componister (s. Willems, S. 32). Ligesom det verdslige Liv i hine Tider var stærkt gennemtrængt af det Aandelige, bare ogsaa mange af den Tids verdslige Melodier et saa religiøst Præg, at der imod Benyttelsen af dem til Kirkesange ikke kunde indvendes saa Meget, som imod den samme Anvendelse af senere Tidens verdslige Melodier. Denne vigtige Omstændighed maa ogsaa tages i Betragtning, naar En og Anden nutildags vil forsvare Optagelsen af visse verdslige Melodier til Kirkebrug dermed, at det Samme er skeet i tidligere Tider. Slg. Anmærkningerne i I. under Litr. E., og Indledningen til mine "Aandelige Sange med Melodier", Kbh. 1853, S. VI—X.

Nr. 3. Denne Vise, siger Willems (S. 37), er samlet Stykke for Stykke af Folkemunde i Brabant. Den synges der af Bønderne aarlig paa St. Hansdag ved Pigerens Skiftetid. Tyendet samler sig da og kjører afsted paa Vogne, smykkede med Blomster og Glimmerstads, og trukne af fire eller sex Heste. Det syngende Selskab sidder paa Tjenestepigerens Dragkister, og Mandfolkene traktere Pigerne i hver Kro, de komme forbi, ligesom ved Ankomsten til Forpagtergaardene. Faa Bønder kunne mere end tre eller fire Vers, og det er da navnlig de første; thi Vognen holder ofte stille, og efter Gildet begynder man forfra igjen; men Alle sige og syngede, at de fare til "Oostland," uden at de vide, hvor dette Østerland ligger. Vist er det, at man siden umindelige Tider

har hørt denne Vise i Kempen i Braband, og uidentivl skriver den sig fra den Tid, da Tusinder af Flamlændere og Brabandere flygtede til "Oostland" (o: det nordlige Tydskland) og nedsatte sig der som Agerdyrkere.

Vi lære her at forstaae Udtrykket "Østerland" i den bekjendte danske Vise: "Jeg seer et Lys i Østerland" (s. I. Nr. 18). — Ved "den koelen wyn" (3die Vers) forstaaes efter gammel Talebrug Rhinskviin, i Modsætning til Sydens hedere Vine.

Nr. 6. Den nyere Mel., der findes i II. under Nr. 10, staaer ogsaa — med ubetydelige Afvigelser — hos Willems, S. 72.

Nr. 7 og 8. Melodierne findes i "Souterliedekens", 1540, til Ps. 44 og 132.

Nr. 9. Denne Sang er, ligesom Nr. 3, 5, 7, 8, 9 og 11 i II. (s. Anmærkningerne under Litr. E i II.), medbragt fra Brüssel i 1795 af Fru Josephine v. der Hagen. De vare sandsynligviis endnu 1807 gjængse Folkeviser der. Hine Forlystelser og Fester, "som paa de skønne Foraars- og Sommeraftener, især i Pintsedagene, samle den muntre Ungdom og de ældre Venner og Naboer udenfor Husene og paa Pladserne til Sang, Musik og Dands, er ogsaa Kilden til de fleste af disse Viser" (s. Büsching).

Nr. 10. Advocat van den Bergh i Haag, af hvem Prof. Allen fik denne Vise, har vedføiet den Bemærkning, at den omtrent "kan være fra det 16de Aarh., og synges endnu (1845) i Provindserne, især af Børn."

Nr. 11. Synges endnu, og sælges i løse Blade paa Markederne.

Nr. 12. Texten efter to gamle hollandske Visebøger fra 1544 og 1716; Mel. efter en Samling af aandelige Sange, udk. i Antwerpen 1631.

Tillæg til 2det Bind.

Nr. 1. Texten i Jan Roulans "Liedekens-Boeck," Antw. 1544; Mel. i "Souterliedekens", 1540, til Ps. 8.

Nr. 2. Mel. i "Souterliedekens" til Ps. 69.

Nr. 3. Den samme Vise, men med en anden Mel., i Erk og Irmers "Die deutschen Volkslieder," 1ste Bind, 6te Hefte, Nr. 19.

Nr. 4. Denne Sang var allerede bekjendt i den første Halvdeel af det 14de Aarh., da den hellige Geertrud, Nonne i Delft og født i Voorburg i Holland, havde den Skik, daglig at synges den; hvorfor man kaldte hende: Geertrud van Oosten. — Mel. findes i "Souterliedekens", Udg. 1544, til Ps. 4.

Nr. 6. Slg. Nr. 7 i IV.

F. Italienske Folke-Sange og Melodier. IV.

Nr. 1 og 2 af G. Partheys "Wanderungen durch Sicilien und die Levante", 1ste Bind, Berlin 1842.

Nr. 3 efter et i Italien udkommet Aftryk.

Nr. 4, 8, 9, 12 og 15. Melodierne meddeelte af Organist N. W. Gade, der har optegnet dem i Italien i Sommeren 1844.

Nr. 5, 7, 10, 11 og 13 af L. G. Cottraus "Passatempi musicali", 2det Hefte, Neapel 1825.

Nr. 6 mundtlig ved Prof. Chr. Winther.

Nr. 14 efter en af Capelmusicus C. Helsted fra Italien medbragt, der af ham afskreven Samling (slg. III. Anmærk. S. 8).

Nr. 15. Gade var ikke sikker paa en nøiagtig Gjengivelse af de fire første Takter i 2den Deel; men disse indordne sig saa vel i Melodien, at jeg ikke har taget i Betænkning at meddele den.

Tillæg til de foregaaende Bind.

I. Nr. 9. Texten af den sicilianske Folkedigter Meli (s. Anm. til Nr. 10 i I.); en anden tydsk Oversættelse findes i Herders "Stimmen der Völker in Liedern", Stuttgart og Tübingen 1846, S. 146.

III. Nr. 8b). Denne Mel. har jeg meget tidligere, end jeg hørte den af Billedhugger Jahn, optegnet efter Lic. theol. Ferd. Fengers Foredrag (omtr. 1830); den er vistnok kun forsaavidt italiensk, som den er opstaaet i Italien; rimeligviis har en tydsk Maler i disse Toner sjunget om sin italienske Kjærlighed.

G. Bøhmiske, mähriske og slovakiske Folke-Sange og Melodier. II.

Nr. 1—10 og Nr. 21 af "Pisnie národní w Čechách. Sebral K. Jar. Erben" (o: Bøhmiske Folkeviser, samlede af K. Jar. Erben), 3 Bind, Prag 1842—45, med tilhørende Melodier, uds. for Pfte af J. P. Martinowsky, 3 Bind, Prag 1842—1847 (s. III. Anmærk. S. 9).

Nr. 11—20 af "Morawské národní Písnie. Sbirka nowá od F. S. [Sušila]. S. 288mi nápiewy" (Mähriske Folkeviser. Ny Samling af F. Suschil. Med 288 Melodier), Brünn 1840.

H. Vendiske og litthauiske Folke-Sange og Melodier.

Nr. 1—27 af Pjesnički hornych a delnych Lužiskich Serbow.... wudate wot Leopólda Hawpta a Jana Ernsta Smolerja", ogsaa med den tyske Titel: "Volkslieder der Wenden in den Ober- u. Nieder-Lausitz.... herausg. von L. Haupt u. J. E. Schmalzer", 2 Dele, Grimma 1841—43.

Nr. 28—33 af L. J. Rhesa's "Dainos oder Litthauische Volkslieder. Neue Auflage." Berlin 1843.

De fleste vendiske Melodier, som overhovedet de slaviske, have en elegisk, ofte religiøs Charakter; nogle af dem ere vist meget gamle; andre nærme sig mere den tyske Syngemaade og forraade et sildigere Udspring. Ligesom Store-Ruslands Folkeviser, synges de vendiske, naturligtviis med Undtagelse af de mange Dandseviser, meget langsomt, i Regelen med en bævende Stemme og med hyppigt anbragte, just ikke correcte Triller ("Bockstriller"). Naar en Mel. ender med den dybere Octav eller Qvint til Begyndelsestonen, forbindes den sidste Tone med den første til det følgende Vers saaledes, at efter et morendo paa den sidste Tone ansættes uden Ophold den første forte, ligesom Russerne pleie at gjøre, der dog altimellem tilføie nogle Toner ved Overgangen til det næste Vers (s. I. Nr. 2, 7, 14, 16, 18 og 22; II. Nr. 8).

Venderne have den samme Skik som Polakkerne (s. II. Anmærk. S. 9), i de lange Efteraars- og Vinteraftener at holde Spindestuer. Mens Rokken her dreies flittigt, staaer hellerikke Munden stille; men Tiden forkortes ved Fortællingen af Eventyr, Løsningen af Gaader, og især med Sang. Enhver Spindestue har sin Forsangerske, der maa have et godt Forraad af Texter og Melodier i Hovedet. Hendes Forretning betragtes som ærefuld; og førend Spindeaftenerne begynde, ere Pigerne meget spændte paa de nye Viser, de skulle høre, og erkyndige sig ivrig hos de Piger, der ere komne fra andre Steder, om de kunne mange og for dem maaskee ubekjendte Viser? (s. Haupt og Schmalzer, 2det Bind, S. 220).

Nr. 1. Af denne temmelig langt udsprungne Vise har jeg kun optaget 6 Vers. Sidestykker til den haves baade i det Polske og Slovakiske. I den vendiske Vise betegnes Røverne ikke nøiere; i den polske er det Tartarer, og i den slovakiske Tyrker.

Nr. 2. Denne Historie fortælles i en slovakisk Vise, ligesom ogsaa i andre slaviske Viser, om Kong Matthias af Ungarn. Den slovakiske Vise, som meddeles af Haupt og Schmalzer (1ste Bind, S. 334), ender i den tyske Oversættelse med følgende Vers:

Du liebes, weisses Söhnlein mein,
König Matthias ist der Vater dein.

Nr. 4. Den slaviske Folkeviser fortaber sig ofte i en saadan Inderlighed og Dybde af Længsel og Savn, at den lader den Klagende samtale med den Døde. See andre Exempler herpaa i Nr. 9 og 26.

Nr. 5. Mel. og Text ligne meget en tysk Soldatervis, der begynder:

"Wollt ihr wissen, wer ich bin?
Bin ein preusch' Husarenkind,
Habe Lust zu reiten,
Rau, rau, raudidlau,
Habe Lust zu reiten."

Nr. 6. Kurcecy (Kurkiz). Der gives intet Sted af dette Navn; men det har samme Betydning som det tyske "Schilda" eller "Polkwitz." Fortælles noget Latterligt, og man ikke kan eller vil sige, hvor det er skeet, nævner man sædvanlig dette opdagede Sted.

Nr. 8. "Das zu Biere gehen" skeer i Regelen hver Søndag, og ellers paa Festdage. Nogle lade sig nøie med en Lædskedrik og gaae strax bort igjen, medens Andre blive siddende ved Glasset og Kortene til ud paa Natten. De Kommende blive sædvanlig beærede med en Drik af Værtens Kande; men Skik og Brug give ham igjen Ret til at tage en Slurk af hvert Glas, som han skjænker til Gjæsterne.... Endnu heller end "zu Biere" gaae Venderne til Dands, hvortil de lidenskabeligt ere hengivne. De have kun en eneste Nationaldands. Den har paa eengang Liighed baade med Polonaisen og Menuetten. Folket selv kalder denne Dands "den vendiske" (serska reja); s. her Nr. 13, 14, 17, 19 og 21. Musikken ledsages undertiden med Sang enten af en enkelt Sanger eller af hele Selskabet. De vendiske Nationalinstrumenter ere: 1) en Violin med tre Strænge, stemte i d, a og e, af en stærk og skjærende Tone; 2) et Slags Oboe (Tarakawa) med tretten Huller, hvoraf de ni sidde i een Linie, og to paa hver Side, og 3) Sækkepiben (s. III. Anmærk. S. 10). Ofte blæses til Dands blot paa en Kam eller paa Mundharpe. Overalt, hvor Venderne komme sammen, maa dandses, synges, drikkes, jubles og larmes (s. Haupt og Schm., 2det Bind, S. 217—19).

Nr. 9. Digtet grunder sig paa den endnu herskende Folketro, at en Liigskjorte, der ikke er syet færdig uden Afbrydelse, ikke lader den Døde have Ro i Graven. Et tilsvarende Digt findes paa Tydsk, hvor den samme Virkning tilskrives den Omstændig-

hed, at et med Taarer vædet Klædningsstykke er medgivet den Døde i Graven; hvorfor man endnu omhyggelig vogter sig for at lade en Taare falde paa Det, der medgives den Døde (s. "Lieder des Köhlandchens" af Meinert, S. 13).

Nr. 10. En lignende, fuldstændigere og mere udført Vise findes i det Tydske, hvorfra den vendiske synes at være hentet.

Nr. 11. Til denne meget udbredte Vise haves Sidestykker paa Dansk (s. I. Nr. 24), paa Norsk (s. Landstads "Norske Folkeviser", Chra. 1853, S. 821, og Mel. til denne Vise i I. Nr. 9), paa Polsk (s. Haupt og Schm., 1ste B., S. 343), paa Tydsk (s. Erk og Irmer, 1ste B., 2det Hefte, Nr. 16 og 51). Hos Haupt og Schm. danner hver Linie tilligemed Omkvædet eet Vers og synges saaledes:

[: Dort hinter Dresden ist ein Herr, :]
 Tidlda, tidlda tidlwek wek wek,
 Dort hinter Dresden ist ein Herr.

For at undgaae denne tredobbelte Gjentakelse, har jeg trukket to Vers sammen. Saadanne Gjentakelser ere iøvrigt meget almindelige i Folkeviser og kunne ofte hensigtsmæssigt indskrænkes paa lignende Maade, som her; s. f. Ex. flere af de bretagniske Sange i I.

De litthauiske Folkeviser, Dainos (Pluralis af Daina), ere fordetmeste af erotisk Indhold: besyngte Kjærligheden og Glæden, skildre det huslige Livs Lykke, og fremstille med den største Simpelhed det ømme Forhold mellem Beslægtede. Mærkværdig er den Blufærdighed, den Agtelse for det Anstændige og Passende, der afpræger sig i disse Viser. En dyb Veemod, en blid Melancholie udbreder en egen velgjørende Colorit over dem. Kjærligheden er her ikke en udsvævende Lidenskab, men hiin alvorlige, hellige Følelse, som lader det ufordærvede Menneske ane, at der ligger noget Høiere og Guddommeligt i denne underfulde Sjæle-Sympathie. Det er beklageligt, at Rhesa ikke giver flere, end de her optagne Melodier, saa at jeg kunde have havt Leilighed til ved Meddelelsen af flere Sange at understøtte hans ovfr. gjengivne Dom. Jeg kan dog ikke afholde mig fra, som et Bilag at optage i den tydske Oversættelse et Digt med Overskrift "Die Waise", da det tillige er et Sidestykke til Nr. 26 af de vendiske Sange.

Sie sandten mich zum Walde,
 Ins Wäldchen hin nach Beeren,
 In den Wald nach Heidelbeeren.
 Die Beeren hab' ich nicht gelesen,
 Die Heidelbeeren nicht gepflücket.
 Ich ging hinauf den Hügel,
 Zu meiner Mutter Grabe;
 Da weinte ich bitter Thränen
 Um die geliebte Mutter.
 "Wer weint um mich da oben?
 Wer tritt auf meinen Hügel?"

Ich, ich, o liebe Mutter,
 Die Einz'ge, die Verwais'te.
 Wer wird mein Haar nun kämmen?
 Wer meine Lippen waschen?
 Wer reden Liebesworte? —
 "Gehe zur Heimath, o Tochter!
 Dort wird eine andre Mutter
 Dir kämmen dein Haupthaar,
 Dir deine Lippen waschen.
 Dort wird ein zarter Jüngling
 Dir reden Liebesworte."

Rimet, siger Rhesa, udgjør ingen væsentlig Bestanddeel af de litthauiske Folkeviser. Hvor det undertiden findes, er det blot ved Tilfældet kommet frem. De mange eenslydende Diminutiv-Endelser paa élis, átis, ytis, de hyppigt forekommende Diphthonger ai, ei og au medføre af sig selv paa mange Steder Rimet.

Nr. 29. De lith. Pigers Brudekrands, Wainikas (s. 3die Vers; og 4de Vers i Nr. 33), er egentlig et høit, turbanagtigt Hovedsmykke, der oventil er forsynet med en Rude-Krands*). Nogle fæste denne Krands paa Haaret selv.

Nr. 32. Datterens Svar i 4de Vers bliver forstaaeligere, naar det bemærkes, at der til Kvindernes Nationaldragt hører et Klædningsstykke, sædvanlig af rødtribet Tøi, som har en betydelig Vidde, sammenheftes over den høire Skulder og lader den ene Arm fri. — Litthauernes gamle Dragt, især den kvindelige Slægts, afviger fra Slavernes, og har megen Liighed med den orientalske.

I. Polske Folke-Sange og Melodier. II.

Nr. 1—10 af "Pieśni polskie i ruskie ludu galicyjskiego.... zebrał i wydal Wacław z Oleska" (o: Polske og russiske Sange hos det galiciske Folk, samlede og udgivne af Wacław Zaleski); med Melodier, udsatte for Pfte af Karl Lipinski. Lemberg 1833.

Nr. 10. Liigheden mellem den første Halvdeel af denne Mel. og Begyndelsen til den norske Nationalsang "Hvor herligt er mit Fødeland" er ganske vist aldeles tilfældig, men just derved saa meget mærkværdigere.

*) Rude er en Plante med kryddret Duft, der tilforn dyrkedes i vore Haver (ruta graveolens eller sylvestris).

Tillæg til de foregaaende Bind.

De polske Sange Nr. 2, 3 og 5 i II. og de russiske Nr. 5 og 7 i II. og Nr. 6 i III. findes ogsaa i de ovfr. anførte "Pieśnie polskie i ruskie."

Tillæg til nogle af de Afdelinger i de foregaaende Bind, der ikke ere fortsatte i dette.

I. Engelske Folke-S. Nr. 4. I "Balladen u. Lieder altenglischer und altschottischer Dichtart", udg. af A. F. Ursinus, Berlin 1777, findes S. 254—57 denne Vise fuldstændigere og med en tydsk Oversættelse af Herder, der, omarbejdet, er optaget i hans "Stimmen der Völker in Liedern" under Titel "Glückseligkeit der Ehe."

Nr. 13. "John Anderson" er forfattet af den skotske Digter Robert Burns og "er eet af de mange burnske Digte, der aldeles ere gaaede over i Folket og af dette suppleres efter Behag" (s. Grimur Thomsens Afh. "Om Lord Byron", Kbh. 1845, S. 35).

Nr. 23. Slg. "Engelske og skotske Folkeviser", fordanskede af Sv. Grundtvig, Kbh. 1846, Nr. 16.

Franske Folke-S. Nr. 2. Nogle til de bretagniske aldeles svarende norske Sagn om "Byttinger" eller "Skiftinger" findes i P. Chr. Asbjørnsens "Norske Huldreeventyr, 2den Samling, Christiania 1848, S. 152—54 og 164—66. Normannernes Tog til Frankrig og deres Nedsættelse paa Nordkysten lade os atter her finde en historisk Grund til det overraskende Fællesskab mellem Nationernes Sagn og Sange.

II. Engelske Folke-S. (Anmærkningerne S. 6). Jeg har udtrykt mig unøiagtigt ved at sige, at den keltiske Scala "ganske var vedligeholdt" i Nr. 2; men jeg antager rigtignok, at de for denne Scala fremmede Toner, Qvarten og Septimen, saaledes som de her forekomme, ikke oprindeligt tilhøre Mel., men tydelig sees at være indskudte af en senere Sanger, for at hjælpe sig over de manglende Trin. Istedetfor \bar{a} i 6te Takt mener jeg, at der oprindeligt har staaet \bar{e} , og 7de Takt viser sig jo at skulle være en Gjentagelse af 1ste Takt, der ikke har dette Paahæng af \bar{e} ; \bar{a} i 10de Takt er ligeledes en Sangeren undsluppen Hjælpetone.

Franske Folke-S. Nr. 5. Melodien skal være af Henrik d. 4des Capelmester, Ducauroy; s. "La clé du caveau", 4de Udg., S. 234.

Nr. 8. er, ifølge Labordes "Essai sur la Musique" (2den Tome, Musikbil. S. 28—31) af samme Componist som Nr. 9, nemlig Jaques le Févre, Kammer-Componist hos Ludvig XIII. i Aaret 1613; saa at den Angivelse, at Sangen er fra Ludvig IX's Tid, i alt Fald kun kan gjælde Texten. Ogsaa Nr. 10 findes hos Laborde (2den Tome, Musikbil. S. 37); her nævnes imidlertid ikke, som af min Kilde, le Févre som Componist; men Sangen hensættes til 1650.

III. Nygræske Folke-S. I D. H. Sanders' "Das Volksleben der Neugriechen" (Mannheim 1844) staae ogsaa de her under Nr. 4, 10, 12 (heraf dog kun Begyndelsen) og 14 aftrykte Melodier. I Nr. 4 finder Sanders Udtrykket af Nygrækernes store Ulyst til at forlade deres Hjem. For Nr. 10 angiver han følgende Situation: To Sømænd syngte Visen, medens Piger med Vandkrukker paa Hovedet gaae forbi dem for at hente Vand fra Kilden. Den Ene, nedsjunken i Erindringer om lykkelige Tider, beklager Tabet af et Tørklæde, som tre smukke Piger, havde broderet til ham; imidlertid driver den Anden, der lever for Øieblikket, Elskovshandel med de forbigaaende Piger. Efter Sanders skulle Replikkerne adskilles saaledes: Foran 2den og 4de Linie af 1ste Vers, 2den Linie af 2det Vers, 2den og 4de Linie af 3die Vers og 2den Linie af 4de Vers sættes B; alt det Øvrige synges af A.

Nr. 8. Det med Mel. trykte, efter det Nygræske oversatte Vers har afgivet Motivet til det her følgende lille Digt "Sømandens Aftensang":

1. Naar, Maane, du paa Himlen staaer,
|: Er jeg end fjern, saa er det dog,
Som om i kjære Hjem jeg gaaer. :|

2. Du følger mig med milde Blik,
|: Som naar fra Hjemmets fjerne Strand
Jeg fulgtes af den Elsktes Blik. |:

3. Nu seer maaskee hun op til dig,
|: Der seiler i din Himmelse,
Mens hendes Tanke gaaer til mig. :|

Slutningsord.

Lang Tid er hengaaet inden dette Binds Afslutning. Men ikke blot et andet Arbeides nødvendige Tilendebringelse (mine Psalmemelodier), ogsaa flere sammenstødende ugunstige Omstændigheder have nødt mig til denne Standsning, for hvilken jeg beder mine Subscribenter om Undskyldning. Det var min Plan at fortsætte dette Værk indtil 6 Bind, da jeg kun ved en saadan Udstrækning vilde see mig istand til at lade alle de Nationer fremtræde i deres eiendommelige poetiske og musikalske Væsen, til hvis Skildring mine Samlinger endnu indeholde omtrent ligesaa meget Utrykt, som der allerede er udgivet, med god Udsigt til bestandig Forøgelse. Men da de tidligere Bind næsten ere udsolgte*), anseer jeg det for rigtigst foreløbig at slutte med 4de Bind. Det er mit Haab efter længere eller kortere Tids Forløb at kunne optage Traaden igjen og i en ny Udgave, efter en noget forandret Plan, at fortsætte Værket, hvorved jeg da, hvis mit Haab ikke skuffes, vil faae Leilighed til baade at levere flere Prøver af enkelte, tidligere ikke tilstrækkeligt repræsenterede Nationers Sange og Melodier, og at optage ganske nye Rækker.

Et Par Bemærkninger kan jeg ikke undlade at tilføie.

Ægtheden af de optagne Melodier, som Folke-Melodier, er for mig fremgaaet baade af ydre og indre Kriterier. De indre ligge i Melodiernes Aand og Form, de ydre i de benyttede Kilders Beskaffenhed. Værkets absolute poetiske og musikalske Værd er vel uafhængigt af dets historiske, der nemlig skulde bestaae i den Sandhed og Tydelighed, hvormed Nationernes aandige Physiognomier deraf fremtræde; men da det vilde tabe meget i Interesse, hvis det fandtes, at det i sidstnævnte Henseende led af betydelige Ufuldkommenheder, har jeg ved den nøiagtige Angivelse af mine Kilder og de medfølgende Anmærkninger sat Andre istand til at dømme om den Kritik, som jeg har formaaet at anvende; og en Undersøgelse i denne Retning vil forhaabentlig afgive en Betryggelse for, at jeg ikke har optaget andre Melodier i dette Værk, end saadanne, ”der ere udgaaede fra Folket selv, eller ere af Folket optagne og med Forkjærlighed længe bevarede” (s. Fortalen til 1ste Bind).

Naar jeg paa nysanførte Sted har fremsat den Anskuelse, ”at enhver Melodie er baseret paa en vis Følge af Harmonier” [rigtigere: Accorder], da er hermed ikke meent en vis — enhver anden udelukkende — Følge af Accorder, hvilket vilde modsiges af det Behag, som man kan finde baade i ganske forskjellige harmoniske Behandlingsmaader af samme Melodie, og i den, ogsaa i dette Værk ofte anvendte, varierede Harmonie til Gjentagelsen af den samme Sætning i en Melodie; men — i enhver god Melodie ville enkelte Punkter tyde hen paa en bestemt harmonisk Understøttelse, som den naturligste, nemlig de, hvorved Modulationen afgjøres, eller Cadenzerne betegnes, og paa saadanne Steder ville dygtige Harmonikere, der gjøre sig det til Opgave at sætte naturligt, som oftest træffe sammen i Valget af Accorder, hvilke da ligesom udgjøre den harmoniske Bygnings Hjørnesteene, der paa mange Maader kunne forbindes med hinanden, og saaledes give Musikeren al ønskelig Frihed og Uafhængighed. Endnu være her kun henpeget paa en dybere liggende Grund til den varierede Harmonie under Gjentagelsen af en melodisk Sætning. Ligesom man nemlig ved Oplæsningen af et Vers nuancerer Foredraget, naar undertiden de samme Ord gjentages, eller ved at hæve eller sænke Stemmen adskiller Bi- og Hoved-Cæsurerne, saaledes er for den sig gjentagende melodiske Sætning en saadan forandret Modulation ofte særdeles tilfredsstillende, hvorved Melodien sættes i et nyt og stærkere Lys, eller en harmonisk Understøttelse, som første Gang fremkalder Forventningen om en Gjentagelse eller i alt Fald forhindrer Fornemmelsen af en Afslutning, der, saaledes opholdt, indtræder desto betydningsfuldere med den Sætningen anden Gang sluttende Cadenz. Det er egentlig kun en Udvidelse af det Princip, hvorefter man saa ofte, naar de sidste Takter af en Melodie gjentages, første Gang anbringer en ”skuffende Cadenz” og sidste Gang den ”naturlige Hoved-Cadenz” paa Slutningstonen. Imidlertid er en bestandig Anvendelse af varieret Harmonie til Gjentagelsen af en melodisk Sætning ikke at tilraade, thi derved vilde en eller anden Sats blive udhævet stærkere, end det efter dens Indhold var passende.

Til nogle enkelte Melodier har jeg benyttet en tidligere Harmoniesering. Dette er angivet under Melodien, naar jeg vidste Musikerens Navn, eller ogsaa i Anmærkningerne. Hvor der ved Navnet er tilføiet et ”Efter”, vil man ved en Sammenligning ikke sjelden finde temmelig betydelige Forandringer i Satsen; men jeg har dog brugt hiin Betegning, fordi jeg har lagt saamegen Vægt paa et eller andet Træk i den tidligere Behandling, at jeg i Modsætning dertil har anseet mine, om jeg saa maatte sige, stilistiske Forandringer for mindre væsentlige.

*) 2det Bind har, paa et Brudstykke nær, længe været udsolgt; af 1ste og 3die Bind ere kun nogle faa fuldstændige Exemplarer tilbage.

Harmonieseringen af Folke-Melodier er ofte vanskelig og vil kun lykkes under en Sig-Indleven i dem, hvortil fordres, især med Hensyn til de usædvanligere Melodieformer, en mere end flygtig Betragtning. At sætte i en vis Forstand rigtige Accorder til en Melodie, er en let Sag; men en skøn, eller karakteristisk Harmonie, en saadan, der som en træffende Colorit sætter Melodiens Tegning i det rette Lys — og en anden Harmoniesering burde egentlig hellerikke betragtes som rigtig — den lyder først for Musikeren, naar Melodiens Aand har aabenbaret sig for ham. Er nu den en Folkemelodie karakteristisk understøttende Harmonie virkelig funden, da er den rette Opfattelse af Melodien ogsaa betydelig lettet for Tilhøreren. Men en anden Løn, end den, der for Musikeren ligger i, ved den harmoniske Behandling at kunne bane Veien for Folkemelodiernes Indgang i Tilhørernes Hjerte, medfører Studiet af disse Melodier derved, at det skjænker ham et Udbytte af Erfaringer i harmonisk Henseende, der neppe i saa rigeligt Maal kunne findes paa anden Vei.

Jeg forlader hellerikke nu den saa længe og saa gjerne fortsatte Vei, men tager kun indtil videre Afsked fra dem, der under dette Værks Udgivelse have fulgt mig; og naar jeg slutter med nedenstaaende Linier af den polske Digter Adam Mickiewicz, saa er det, fordi jeg troer, at de, der ynde dette Arbejde, ville med mig i disse finde Udtrykket af den Kjærlighed til Folkesangen, som forhaabentlig atter skulde føre os sammen.

”O Volkslied du, du Bundeslade
 Der alten und der neuen Zeit,
 An dich vertraut der Helden Waffen
 Das Volk und der Gedanken Garn,
 Vertraut dir seines Herzens Blume.
 So lang’ dein Volk dich nicht entweicht,
 Zwingt, Lied, dich keine Macht der Erde.
 Ein heil’ger Wächter, hüttest du
 Des Volksthums hohe Tempelpforte
 Mit des Erzengels Schwert und Flügel,
 Mit des Erzengels mächt’ger Stimme.

Gemäl’ und Säulen, sie zernaget
 Das Feuer, und zernagt die Zeit,
 In Staub versinken heil’ge Mauern,
 Von Rohheit und von Krieg zerstört.
 Lied bleibt; es schwebt vom Mund zum Herzen,
 Und wenn mit Schmerzen es zu tränken,
 Und wenn mit Hoffnung es zu nähren
 Die niedern Seelen nicht verstehn,
 Da flieht das Lied hin zu den Bergen;
 Um Gräber schwebend, mos’ge Steine,
 Erzählt’s von dort der Vorzeit Thaten.

So flieht die Nachtigall den Garten,
 Wenn Wildheit sie verscheucht, und flieht
 Zu fernem, zu einsamen Hainen,
 Und singt im Dunkel des Gebüsch’s
 In Wehmuth Lieder stiller Trauer.”

Indhold af 4de Bind.

A. Danske Folke-Sange og Melodier.

4de Række.

N^o

1. Herr Adelbrand han rider.
2. Grimmer han gaer paa Gulvet.
3. Liden Kirsten gik for sin kjær Moder at staae.
4. Det var Ridder Herr Guncelin.
5. Et Barn er født i Bethlehem.
6. Kongens Søn af Engelland.
7. A sku just te Mærken drav. (*Jydsck.*)
8. Hertug Frydenborg taler til liden Kirstin.
9. Vi ville gaee at spadsere.
10. Ribolt er en Grevesøn.
11. Jeg gik ud at see mig om.
- 12a. } Om alle disse Bjerger vare af Guld.
- 12b. }
13. Risselille og hendes kjær Moder.
14. Herr Lave han red sig under Ø.
15. Jeg vil sjunge om en Helt.
16. God Dag, god Dag! kjære Fostermoder min.
17. Det var høien Berner Rise.
18. Jeg gik mig ud i Rosenlund.
19. Ørnen sidder paa høien Hal.
20. Æblet det voxer jo aldrig saa heit.
21. Og det var den unge Herr Peder.
22. Gaer jeg udi Marken.
23. Liden Else hun skulde til Gjæstebud gaee.
24. Aa dær de vaer ve Mienaet. (*Fyensck.*)

B. Norske Folke-Sange og Melodier.

4de Række.

1. Vore Jeiter gaar i Skogen.
2. Sommerløv og Sale.
3. [I Valdets, i Valdets der laater dom
i Stutehoin.]
- 4-6. Springdandse.
7. Han Mas aa'n Lasse.
8. En Halling.
9. [Harald var Kong Halvdans Son.]
- 10-11. Hallingdandse.
12. Guten va trøt, Sommaardagen heit.
13. Mel. til en gammel Sang.
14. Mel. for Luren.
15. Dands fra Bergen.
- 16-21. Springdandse.
22. Mel. fra Guldbrandsdalen.
23. Kari aa Mari! stat op aaa.
24. Aa M'an han skulle te Skoten engang.
25. Saa tæge mi naa Glasse fat.

N^o

26. Brudemarsch fra Guldbrandsdalen.
27. Aa Ræven va rau, aa Ekhodn va snau.
28. Aa ve du være mi eia Jente.
29. I Hallingdal, i Hallingdal der æ saa got aa jæte.

C. Svenske Folke-Sange og Melodier.

4de Række.

1. *Ringdansen*: Jungfrun hon sitter i gräset det gröna.
2. *Kulldansen*: Å bäll int' du, så bäll föll ja.
3. Hvad är det för dag.
4. Så tager jag min bössa.
5. Og mins du, hvad du lofte mig.
6. När jag var en liten gosse.
- 7-14. Dandse fra forskjellige Egne.
- 15a. God afton, om ni hemma är.
- 15b. Nu komma våra pågar små.
16. Och Riddaren han talte till unga Hillevi.
17. Och Jungfrun gick åt killan.
18. Dands fra *Södermanland*.
19. *Stabbdansen*: Hvem skall denna skälena hafva.
20. Det var skön Rosamö.
21. Och Jungfrun gick sig åt ängen.
22. Dands fra *Ostergothland*.
23. Så ridar jag mig genom tolfmilan skog.
24. Jag tror jag får börja.
25. Allt under himmelens fäste.
26. En Herredag i höjden är blifven besluten.
27. Der stod två Jungfrur i rosenlund.
28. De rosor och de blader.

D. Tydske Folke-Sange og Melodier.

4de Række.

1. Es ware der Schwestera drei.
2. Mein Herzchen thut mir gar zu weh.
3. Andreas, lieber Schutzpatron.
4. Es leuchten drei Stern' üb'r ein Königes Haus.
5. Zu Kindelsberg auf dem hohen Schloss.
6. Dort droben am Himmel, da stehen zwei Sterne.
7. Lieben Brüder, wo kommt ihr her.
8. Bucco von Halberstadt.
9. Johannes von Nepomuk.
10. Es sass auf grüner Heide.
11. Olle Mann wolle rieden.
12. Guten-Abe, Vreneli. (*Schweizervise.*)
13. Dort ob'n af der Alm. (*Tyrolervise.*)
14. Wenn et regent, då wird et nass.
15. Namen nennen dich nicht.
16. Wer singet im Walde so heimlich allein.

N^o

17. Mein Schatz, ich hab' es erfahren.
18. En gammel Dands fra *Thüringen*.
19. Ich hab' die Nacht geträumet.

E. Hollandske og flanderske Folke-Sange og Melodier.

2den Række.

1. Ghequetst ben ic van binnen.
Verletzt bin ich von innen.
2. Mijn hertken heeft altijts verlangen.
Mein Herzchen trägt allzeit Verlangen.
3. Naar Oostland willen wy ryden.
Nach Ostland wollen wir reiten.
4. Die mi te drincken gave.
Der mir zu trinken reichte.
5. Wie dat sich selfs verheft te met.
Wie das sich selbst erhebt und schätzt.
6. Wilhelmus van Nassouwen.
Wilhelmus von Nassauwe.
7. Helpt nu u self, soo helpt u Godt.
Helft nun euch selbst, so hilft euch Gott.
8. Wie wilt er hooren een nieu lied.
Wollt hören ihr ein neues Lied.
9. Het saut ien jaeger to't jaegeen gaen. (*Flandersck.*)
10. Daar ging een Pater langs de Kant.
Es ging ein Pater längs dem Strand.
11. Maestricht, gy schoone stede.
Maestricht, du Schmuck der Städte.
12. Ic stont op hooghe berghen.
Ich stand auf hohem Berge.
13. Rosa, willen wy dansen.
Röschen, wollen wir tanzen.

F. Italienske Folke-Sange og Melodier.

4de Række.

1. E passata la furture.
Nicht mehr weht es kalt und strenge. } *Siciliansck.*
2. Chi nella speranza spera.
Wer da hegt zu grosses Hoffen. } *Fra Malta.*
3. Ehi, Padre Francesco.
Auf, Pater Francisus. } *Neapolitansk.*
4. Melodie fru Amalfi.
5. Ah! nun sacco comme fa.
Ach! wie fange doch ich's an. } *Neapolitansk.*
6. Romersk Saltarella.
7. Mme voglio fa na casa.
Ich will auf hohem Meer. } *Neapolitansk.*

№

8. Melodie fra *Palermo*.
9. Mel. til en siciliansk Sang.
10. Tu m'aje promisse quatto moccatora.
Du hast versprochen mir vier Taschentücher.
11. Jate sospire mieje addo ve manno.
Eilt hin, ihr meine Seufzer, wo ich euch sende.
12. Romersk Saltarella.
13. Mme voglio i a'nzorare.
Ich will zur Weib mir nehmen.
14. Fenesta che llucive.
Ihr sonst so leuchtend Fenster.
15. Melodie fra *Amalfi*.

} Neapolit.

} Neapolitanske.

G. Böhmiske, mähriske og slovakiske Folke-Sange og Melodier.

2den Række.

(Nr. 1—10 *Böhmiske*; — Nr. 11—20 *Mähriske*.)

1. Mutter, der Brauer kommt heut.
2. Sage, mein Söhnlein, ob noch liegst du.
3. Das Chlumetzer Schloss liegt hinterm Forste.
4. Ich kenn' ein Häuschen.
5. Co pak ti naši dielají.
Saget, was fällt euch, Leuten, ein.
6. Schwarze Augen, schlummert ein.
7. Länger will ich nicht.
8. Das Strahöver Thor prangt.
9. Hättest, Mädchen, du auch Schafe tausendweis.
10. Wahrlich ein Mädchen, das stünd' mir an.
11. Schwer fällt, traun, es einem Stein.
12. Eine Wachtel schlug im Weisenacker.
13. Was wohl sagt das Mädchen aus.
14. Schlechtes Glück gehabt ich da hab'.
15. Mutter, ich möchte wol frei'n.
16. Hoch sich hebt, Bystritz, dein Thurm am Platz.
17. Seht den Bursch mit schwarzen Augen kreisen.
18. Hügel und Berg, und du stilles Thal.
19. Sagt, wo sind die Burschen wol her.
20. Besser mein Hobel ist, als ein Paar Ochsen sind.
21. Fliegt eine Schwalb' und sagt. (*Böhmisck*.)

H. Vendiske og litthauiske Folke-Sange og Melodier.

(Nr. 1—16 *Vendiske* fra *Øvre-Lausitz*; — Nr. 17—27 *Vendiske* fra *Nedre-Lausitz*; — Nr. 28—33 *Litthauiske*.)

1. Tannchen haben sie gefällt.

№

2. Im Unwürd'schen Lande.
3. Ja pak khuda syrotka.
Ich der arme Waisenknab'.
4. Dobry večor, macerka.
Guten Abend, Mütterlein.
5. 'Ceš ty wedžec, stó ja sym.
Willst du wissen, wer ich bin.
6. Kukecy je nowa wes.
Kukiz ist ein kleiner Ort.
7. Holbik dwje bjelej nóžcy ma.
Zwei weiße Füße Täubchen hat.
8. Što ci mužo činja.
Was machen unsre Männer.
9. Wer geht hier auf meinem Grabe.
10. Šol je tón hólčik na hermank.
Gegangen ist der Bursch zu Markt.
11. Tam woše Drežďžan jedyn knez.
Dort hinter Dresden ist ein Herr.
12. Ha pisane su sanki.
Bunt ist, mein Schatz, dein Schlitten.
13. Werc me pola herca.
Dreh' mir vor dem Spielmann.
14. Hólčik jjedže pówýs delje.
Bursche fährt entlang des Dorfes.
15. Pjesk tón dyrbi popjol byc.
Zu Asche werde aller Sand.
16. Hólčik tón sedžo drjemaše.
Auf einer neuen Schindel sass.
17. Šolta ksjel mje zówku das.
Schulz der gab die Tochter mir.
18. Gedenke, Liebster, denke.
Och spomni, luby, spomni.
19. Jaskolicka.
Kleines Schwülblein.
20. Spiwaj ty zówčo wjasole.
Auf! singe fröhlich, Mägdelein.
21. Hanka, ty brune wocko.
Hannchen, du braunes Änglein.
22. Spojšlej stej dwa mlozeńca.
Gingen zwei Verliebte aus.
23. Hackten dort, pflügten dort.
24. Hobros se kermuška.
Kehr wieder, Kirmesschen.
25. Um das Schloss her ist ein Fussessteig.
26. Syrotka obejšla tsi raz kjarchob.
Um den Kirchhof die Waise dreimal wankt.
27. Zyme, ljese werbińka.
Winter, Sommer, Weidenbaum.

№

28. Wewerseli, Wytureli.
Warum nistest, süsse Lerche.
29. Iszeit, pareit, jaunäsis Bernytis.
Aus- und heimgeht mein geliebter Jüngling.
30. Ko liüdit Sesytes.
Schwestern, was trauert ihr.
31. Szók, Brołuzi, búk link mas.
Tanz', o Bruder, sing' lustig.
32. Meine Tochter, Simonene.
33. 'Tén Darzėfi' zyda Myronáciei.
Dort im Garten blühen Majorane.

I. Polske Folke-Sange og Melodier.

2den Række.

1. Już tyle razy słońce wracało.
Oft sah die Sonn' ich wieder sich heben.
2. Gdy w czystym polu słońeczko świeci.
Scheint auf dem freien Feld die Sonne hell.
3. O gdybym ja wiedział że cie.
Wusst' ich nur, wie meine Klage.
4. Nie takie to czasy były.
Damals waren andre Zeiten.
5. Już miesiac zeszedł.
Schon gingen unter.
6. Nad woda, w wieczornój por ze.
An dem Bach des Abends späte.
7. Ty co w stalosc moje wierzysz.
Der du meine Treue kenest.
8. Bede plakac w zaciszy.
Weinen werd' ich heimlich, still.
9. Kto chce roskoszy užyc.
Wer das Leben will geniessen.
10. Na tém twardém szczydle mojem.
Auf dem steifen Stelzfuss hinkte.

Alphabetisk Fortegnelse over "Folke-Sange og Melodier", I-IV. Bind.

A. Danske Folke-Sange og Melodier.

Aa dær de vaer ve Mienaet	IV, 24.
Agnete sidder paa den eensomme Strand	II, 19c.
Agnete stander paa Høielofts Bro	II, 19a.b.
Alverdens Skaber mild og blid	II, 15a.b.
Amagerdands	I, 19.
Amagerdands	I, 20.
Burmand holder i Felten ud	III, 9.
Da Bonden han vilde ad Skoven gaae	II, 20.
Dankonning lader en Havfru gribe	I, 7a.b.c.
Dankonning og Herr Asbjørn Snare	II, 1.
Dands fra Øen Turø	I, 21.
De legte Guldtavel ved bredden Bord	I, 15.
Den første Kjærlighed den kommer	III, 20.
Der boede en Frue alt under en Ø	I, 11.
Der boer en Jarl i Engelland	I, 3.
Der gaaer Dands i Borgegaard	II, 11.
Der gaaer Dands paa Tofte	II, 8.
Der rider en skjøn Ridder at jage en Hind	I, 13.
Der stodde tre Skalke og tænkte et Raad	I, 24.
Der var engang en Ridder	III, 14.
Det var en Lørdag Aften	II, 6.
Det var høien Berner Rise	IV, 17.
Det var Ridder Herr Guncelin	IV, 4.
Det var ungen Ulf von Jern	II, 2.
De vare syv og syvsindstve	I, 2.
Dronning Dagmar ligger i Ribe syg	III, 3a.b.
En eenlig Fugl udi sit Buur	I, 18a.b.
En Vise jeg nu skrive vil	III, 19.
En yndig og frydefuld Sommerstid	III, 11.
Er Adam dæ af Blaar	II, 7.
Et Barn er født i Bethlehem	IV, 5.
È vajt ajna rymuna	III, 16.
Gaaer jeg udi Marken	IV, 22.
God Aften, kjære Ven	III, 6.
God Aften, min Pige	II, 16a.b.
God Aften! skal vi samles her	II, 17.
God Dag, God Dag, kjære Fostermoder min	IV, 16.
Grimmer han gaaer paa Gulvet	IV, 2.
Hav Tak, kjære Moder, for Gaven, I gav	III, 26.
Herr Adelbrand han rider	IV, 1.
Hertug Frydenborg taler til liden Kirsten	IV, 8.
Herr Lave han red sig under Ø	IV, 14.
Herr Oluf han rider saa vide	III, 7a.b.c.
Hvad vindes paa Verdens det vildsomme Hav	III, 24.
Hvor er du nu kommen fra	II, 14.
Hør du goden Ungersvend	III, 4a.b.c.

Jeg fik en Sorg saa stor	III, 12.
Jeg gik mig ud en Sommerdag	I, 4.
Jeg gik mig udi Rosenlund	IV, 18.
Jeg gik mig op paa høie Bjerg	III, 1a.
Jeg gik ud at see mig om	IV, 11.
Jeg kan see paa dine Øine	II, 13.
Jeg lagde mit Hoved til Elverhøi	I, 23a.b.
Jeg saae en Pige udi Drømme	III, 13.
Jeg stod mig høit paa Bjerget	III, 1b.
Jeg veed mig et Kæmpekvad	III, 16.
Jeg veed mig saa deilig en Urtegaard	II, 10.
Jeg veed vel, hvor der stander et Slot	III, 25a.b.
Jeg vil sjunge om en Helt	IV, 15.
Kongen spurgte Datter sin	I, 5.
Kongen raa'er for Borgen	III, 10.
Kongens Søn af Engelland	IV, 6.
Kong Fredrik han sidder paa Koldinghuus	I, 10.
Kong Hafbur og Herre Kong Sivard	I, 14.
Konning Diderik sidder udi Bern	I, 22.
Leonora Dronning i Barselnød	II, 9.
Liden Else hun skulde til Gjæstebud gaae	IV, 23.
Liden Kirsten gik for sin kjær Moder at staae	IV, 3.
Liden Kirsten! Liden Kirsten! træd i Dand- sen med mig	I, 8.
Marsk Stig han haver de Døttre to	III, 2.
Melodie fra Randerseggen	III, 15.
Melodie fra Randerseggen	III, 17.
Melodie fra Randerseggen	III, 18.
Min Fader vil mig gifte i Aar	I, 6.
Nu ville vi begynde en Vise paany	III, 21.
Øg der gaaer Dands paa Ribber Gade	III, 27.
Og det var den unge Herr Peder	IV, 21.
Ólafur reid með hjörgum fram	III, 8.
Oluf Konning og hans Broder	III, 22.
Oluf red under Bjerget frem	III, 8.
Om alle disse Bjerge vare af Guld	IV, 12a.b.
Paa Dovrefjeld i Norrig	I, 1.
Ramund var sig en bedre Mand	I, 12.
Ravnen han flyver om Aftenen	III, 23.
Ribolt er en Grevesøn	IV, 10.
Ridder Oven han red sig alt op under Ø	I, 9.
Risselille og hendes kjær Moder	IV, 13.
Sivard han slog sin Stiffa'er ihjel	II, 18.
Skammel han boer sig nær i Thy	II, 12.
Sorrig og Glæde de vandre tilhobe	I, 17.
Svend Felding han sidder paa Helsingborg III.	5.
Svend Vonved sidder i Bure	II, 3a.b.
Tog Bræmsen Støvler og Sporer paa	II, 5.

To Ting udi Verden, min elskede Ven	II, 4.
Vi hugged' med Kaarde	I, 16.
Vi ville gaae at spadserere	IV, 9.
Øblet det voxer jo aldrig saa høit	IV, 20.
Ørnen sidder paa høien Hal	IV, 19.

B. Norske Folke-Sange og Melodier.

Aa aldrig er der værre te	I, 7.
Aa eg sjaar paa deg	III, 3.
Aa Fanteguten gikk sig i grønnende Lund	II, 10.
Aa kjøre Vatn aa kjøre Ve	I, 24.
Aa Ma'n han jik te Skauen engang	II, 2.
Aa M'an han skulle te Skouen engang	IV, 24.
Aa Ola, Ola! min eien Onge	II, 1.
Aa Ræven va rau, aa Ekhnodn var snau	IV, 27.
Aa Taasten tal' te Staven sin	III, 9.
Aa ve du være mi eia Jente	IV, 28.
Aa vi du have meg te aa kvea	III, 10.
Astri, mi Astri, som eime høit taa meg	II, 13.
Brudemarsch fra Guldbrandsdalen	IV, 26.
Bruraslaaten	II, 19.
Dands fra Bergen	IV, 15.
Den siste Laurdagskvellen	III, 8.
De'rnte græt for rækti Kjær'st aa faa	I, 21.
En Jølstring	II, 15.
Fa'ens Marsch	II, 4.
Fjeldbyggen agter paa Tiden	III, 2.
Fjeldmelodier	I, 10-11.
Gamaill Kaillen kom ti Stugu	II, 12.
Go Kvæl, mi Mari	I, 19.
Guris Sang	II, 20.
Guten va trøt, Sommaardagen heit	IV, 12.
Halling	II, 11.
Halling	III, 7.
Halling	III, 18.
Halling	IV, 8.
Hallingdandse	I, 22-23.
Hallingdandse	IV, 10-11.
Han Lage tjente i Kongens Gaar	III, 12.
Han Mas aa'n Lasse	IV, 7.
Harald var Kong Halfdans Son	IV, 9.
Havfrua dansa paa Tilje	III, 19.
Herr Sinclar drog over salten Hav	III, 15a.b.
Hin Efta e skolde te Sæterli	III, 1.
Husk op i Ring	II, 3.
Høir du, Siri, Dotter mi	I, 20.
Ikfol jet e Jeiten ti djupaste Dalom	I, 3.

I Hallingdal, i Hallingdal, der æ saa got aa jete	IV, 29.
I rykandes Ovær aa fykande Vind	I, 5a.b.
IValders, i Valders der laater dom i Stutehoin	IV, 3.
Je seer dei ut for Gluggen	I, 12.
Je teente paa Kjelsta ifjor	I, 15.
Je veet e liten Jente	II, 9.
Jæ sku au ha Løst f'aa jifte mei	I, 8.
Kari aa Mari! stat op naa	IV, 23.
Kjærringa me Staven	III, 4a.b.
Klæggen taalaa aat Flugu si	II, 7.
Kongen han stod paa Høienloft-Sval	III, 11.
Lante Auster i Kraakalund	II, 6.
Markje grønas, Snjogen braana	I, 1.
Melodie for Luren	IV, 14.
Melodie fra Bergen	III, 5.
Melodie fra Guldbrandsdalen	IV, 22.
Melodie fra Holmestrand	III, 17.
Melodie til en "Bryllupsvisse" fra Læsje	II, 14.
Melodie til en gammel Sang	IV, 13.
Melodie til en gammel norsk Sang	I, 17.
Melodie til "Møllervisen"	I, 9.
Naar Jænta bære blir femten Aar	I, 13.
No kom eg ta Fjedla	II, 18a.b.
Norsk Troldmusik	III, 20.
Nær Maidaaga lokje	III, 16.
Øla Grumstulen hadde saa lang en Brufær	I, 18.
Os ha gjort kva gjæras skulle	I, 2.
Polskdands	III, 6.
Saag du naakke Kjærringa mi	I, 16.
Saa tæge mi naa Glasse fat	IV, 25.
Sinclars Marsch	I, 14.
Sola gjæng bak Aasen ne	I, 6.
Sommerløv og Sale	IV, 2.
Springdands	II, 5.
Springdands	II, 16.
Springdands	III, 14.
Springdandse	IV, 4-6.
Springdandse	IV, 16-21.
Stusle Sondag Kvællen	I, 4.
Tiljeri Tove! Tolv Mand i Skove	III, 13.
Tim, tim, tala	II, 21.
Tordyviln bandt paa sit Strømpebaand	II, 8.
Truls han tjent' seg i Kongjins Gaard	II, 17.
Vore Jeiter gaar i Skogen	IV, 1.

C. Svenske Folke-Sange og Melodier.

Å jænta å ja	II, 11.
Åh! Ungersvän växer båd' smaler och lång	III, 16.
Ach Vermeland, du sköna, du herrliga land	I, 19.
Allt under himmelens fäste	IV, 25.
Dandse fra forskjellige Egne	I, 5-12.
Dandse fra forskjellige Egne	IV, 7-14.
Dands fra Lapland	II, 14.
Dands fra Småland	II, 6.
Dands fra Södermanland	I, 23.
Dands fra Södermanland	IV, 18.

Dands fra Vestergothland	II, 15.
Dandse fra Vestergothland	III, 29-31.
Dandse fra Vestergothland og Dalarne	III, 9-14.
Dands fra Østergothland	IV, 22.
De rosa og de blader	IV, 28.
Der stod två Jungfrur i rosenlund	IV, 27.
Det var skön Rosamö	IV, 20.
Det var två såta vänner	I, 15.
Djupt i hafvet på demantehällen	III, 18.
En Herredag i höjden är blifven besluten	IV, 26.
Fröken Adelin hon gångar sig	III, 5.
God afton om ni hemma är	IV, 15a.
Hanar å hörar å kycklingar små	I, 16.
Herrar och Förstar, både minste och största	II, 8.
Herr Hillebrand han talte till sin moder så	II, 2.
Herr Magnus han sadla sin gångare grå	III, 2.
Herr Peder han for sig söder under ö	I, 3a.b.
Herr Peder og liten Kerstin de suto öfver bord	II, 10.
Hilla lilla sitter i kammaren sin	I, 21.
Hvad är det för dag	IV, 3.
Hvarfrån kom du?	I, 14.
Hvar har du va't så länge	II, 12.
Hvar har du varit så länge	I, 24.
Hör du, sparfer lilla	III, 24.
Jag fattig enka går och vandrar	III, 27.
Jag räcker dig min trogna hand	III, 28.
Jag ser dej, jag ser dej	III, 26.
Jag ser uppå dina ögon	III, 19.
Jag tror, jag får börja	IV, 24.
Jag var mig så liten, jag miste min Mor	III, 23.
Ja mins ett bröllop i näste gaur	II, 13.
Kom hit! Kom hit!	III, 4.
Konungen han vaknade, i högan loft låg	II, 7.
Konung Göstaf rider till Dahlarne	I, 22.
Kristallen den fina	II, 1.
Kulldansen: Å bäll int' du, så bäll föll jä	IV, 2.
Kung Carl den Tölfte var en lång	III, 1.
Lapländsk Musikstycke	III, 20.
Liten Kerstin och hennes moder	I, 4.
Liten vallpiga hon tullade vall	I, 17.
Magdalena stod i grönan lund	I, 13.
Marsch, bussar! gån på uti Herrans namn	II, 4.
Melodie til en Fiskersang fra Kullen	III, 25.
När jag var en liten gosse	IV, 6.
När jag var ett litet barn	II, 3.
Nu komma våra pågar små	IV, 15b.
Nu vilje vi begynna en Domaredans	III, 15.
Och Bonden han körde till furreskog	II, 5.
Och Jungfrun gick sig åt ängen	IV, 21.
Och Jungfrun gick åt killan	IV, 17.
Och Jungfrun hon skulle sig	I, 2.
Och kära mina Hofmän	III, 21.
Och Konungen talte till Hofmännen två	III, 7.
Och liten Karin tjente	I, 1.
Och mins du, hvad du lofte mig	IV, 5.
Och Riddaren han talte till unga Hillevi	IV, 16.
Och vi skall skära hafre	III, 17.
Om sommaren sköna	II, 16.

Pehr Tyrsons döttrar i Vänge	III, 3.
Ringdans: Jungfrun hon sitter i gräset det gröna	IV, 1.
Så ridar jag mig genom tolfmilan skog	IV, 23.
Så tager jag min bössa	IV, 4.
Signa lilla tjente i Konungens gård	II, 9.
Skön Anna hon går till sjöastrand	I, 18.
Stabbdansen: Hvem skall denna skälena hafve	IV, 19.
Stallbroder talte till stallbroder sin	I, 20.
Stolts Margareta hade en Fader så rik	III, 22.
Svinaherden satte sig på tufvan och sang	III, 8.
Then Runeskrift hon lyder alltså	III, 6.
Tule täne! Tule täne	III, 4.

D. Tydske Folke-Sange og Melodier.

Ach Mutter, liebe Mutter	I, 5.
Af, af, eh's Hiärt'n	II, 1.
Allerschönster Engel	I, 7.
Als ich ein jung Geselle war	I, 4.
Andreas, lieber Schutzpatron	IV, 3.
Auf einem Baum ein Kuckuck	III, 22.
Auf'n Bergen lebt ma frey	III, 6.
Bey uns auf da Alma	I, 16.
Bin alben e werthi Tochter g'si	III, 14.
Blaue Nebel steigen	III, 3.
Bucco von Halberstadt	IV, 8.
Da Bua geht am Pfluag	II, 5.
Der schwäbische Wirbeltanz	I, 11.
Die Pöngauer wollten wallfahrten gahn	III, 18.
D' Liäda san g'sunga	II, 7.
Dort droben am Himmel, da stehen zwei Sterne	IV, 6.
Dort loss' i mein Kuehel	I, 6.
Dort ob'n af der Alm	IV, 13.
Du, du liegst mir im Herzen	III, 23.
Du hearzig's schen's Schäzerl	II, 8.
Ein Schifflin sah ich fahren	II, 10.
En gammel Dands fra Thüringen	IV, 18.
Es ging 'ne Zieg' am Wege 'naus	III, 21.
Es isch kei söliher Stamme	I, 18.
Es kam ein Herr zum Schössli	II, 13.
Es leuchten drei Stern' üb'r ein Königes Haus	IV, 4.
Es ritten drei Reiter zum Thore hinaus	II, 14.
Es sass auf grüner Heide	IV, 10.
Es stand eine Linde im tiefen Thal	I, 8.
Es ware der Schwestera drei	IV, 1.
Fridericus Rex, unser König und Herr	III, 1.
Gestern Abend hatt's geschneit	I, 2.
Guten-Abe, Vreneli	IV, 12.
Gut'n Morgen, lieb's Lieserl	I, 15.
Güster Abes umme noi	I, 2.
Hans Naber, ick hebb et ju togebracht	II, 11.
Har, Chüeli, zum Brunne	I, 19.
Hier stehen wir auf unsern Krücken	III, 2.
Hier unte im Schatte	III, 15.
Holde Nacht, dein dunkler Schleier	III, 19.
Holdig Schatzel, lass dich herzen	III, 12.

- Hört, ihr Herrn, und lasst euch sagen. . . I, 14.
I bin an arma Sennabua. . . I, 21.
 Ich hab' die Nacht geträumet. . . IV, 19.
 Ich hatte mein Feinsliebchen. . . I, 1.
 Ich spring an diesem Ringe. . . I, 10.
 Ich stand auf hohen Bergen. . . II, 9.
 Ich weiss nicht, ob ich darf trauen. . . I, 12.
 Im Sommer isch es luschtig z'si. . . I, 17.
 In unserm Tyrol und im Land'l. . . III, 7.
 Is dö's nö't a Freud. . . I, 22.
Johannes von Nepomuk. . . IV, 9.
Kein Feuer, keine Kohle. . . I, 3.
Lieben Brüder, wo kommt ihr her. . . IV, 7.
Mein Herzchen thut mir gar zu weh. . . IV, 2.
 Mein Schatz, ich hab's erfahren. . . IV, 17.
 Mein Schatz ist nit da. . . III, 10.
Namen nennen dich nicht. . . IV, 15.
Olle Mann wolle rieden. . . IV, 11.
Prinz Eugen, der edle Ritter. . . II, 16.
Pua, mer weit uff's bergli tribe. . . I, 20.
Schläf, maiñ Kinderl, schläf. . . II, 3.
 Sem mer bitte batte. . . III, 16.
 'S'isch ebe-n-e Mönsch uf Erde. . . II, 12.
 Stille Nacht, heilige Nacht. . . II, 2.
Und als i'nmal war gekomma. . . I, 9.
Und gäh-n-f wyt use. . . III, 13.
 Und, wenn der Jäger in dem Wald hinein geht. . . III, 17.
Verstohlen geht der Mond auf. . . II, 15.
Wai, Wai, sollst hoam gehñ. . . II, 4.
 Weib, du sollst g'schwind hamet gehn. . . III, 20.
 Wenn des Morgens in der Früh'. . . III, 9.
 Wenn die Nacht mit süsser Ruh'. . . I, 13.
 Wenn et regent, då wird et nass. . . IV, 14.
 Wer singet im Walde so heimlich allein. . . IV, 16.
 Wohlan, die Zeit ist kommen. . . III, 8.
 Wo-ri-lig, wo-ri schteh. . . II, 6.
 Wo soll ich mich hinwenden. . . III, 11.
Zu Kindelsberg auf dem hohen Schloss. . . IV, 5.
 Zu Strasburg auf der Schanz. . . IV, 5.
- E. Hollandske og flanderske Folke-Sange og Melodier.**
- A**ch welch Plaisier. . . II, 8.
 Als jei willt hooren in dat liedt. . . II, 9.
Daar ging een Pater langs de Kant. . . IV, 10.
 Da Hanselein über die Heide ritt. . . II, 2.
 Der mir zu trinken reichte. . . IV, 4.
 Die mj te drinken gave. . . IV, 4.
 Die voghelkens in der muiten. . . II, 6.
 Die Vögel in der Mause. . . II, 6.
 Doen Hanselijn over der hejde reet. . . II, 2.
Es giengen drei Gespielen gut. . . II, 1.
 Es ging ein Pater langs dem Strand. . . IV, 10.
 Es taget aus dem Osten. . . II, 4.
 Es war an einem Abend spät. . . II, 5.
Ghequetst ben ic van binnen. . . IV, 1.
- H**elft nun euch selbst, so hilft euch Gott. . . IV, 7.
 Helpt nu u self, soo helpt u Godt. . . IV, 7.
 Het daghet uit den oosten. . . II, 4.
 Het ghingen drie gheespeelkens goet. . . II, 1.
 Het saut ien jaeger to't jaeagen gaen. . . II, 3.
 Het saut ien jaeager to't jaeagen gaen. . . IV, 9.
 Het waren iensch drei roeterkens fein. . . II, 7.
 Het was op ienen awond laet. . . II, 5.
Ich stand auf hohem Berge. . . IV, 12.
 Ic stont op hooghe berghen. . . IV, 12.
Maestricht, du Schmuck der Städte. . . IV, 11.
 Maestricht, gy schoone stede. . . IV, 11.
 Mein Herzchen trägt allzeit Verlangen. . . IV, 2.
 Mijn hertken heeft altijts verlanghen. . . IV, 2.
Nach Ostland wollen wir reiten. . . IV, 3.
 Naer Oostland willen wy ryden. . . IV, 3.
Och, wat plasier. . . II, 8.
Rosa, willen wy dansen. . . IV, 13.
 Röschen, wollen wir tanzen. . . IV, 13.
Verletzt bin ich von innen. . . IV, 1.
Was sollen die Patrioten essen. . . II, 11.
 Wat sollen ons Patriotjeus eten. . . II, 11.
 Wenn Ihr wollt hören jetzt mein Lied. . . II, 9.
 Wie das sich selbst erhebt und schätzt. . . IV, 5.
 Wie dat sich selfs verheft te met. . . IV, 5.
 Wie willt er hooren een nieu liedt. . . IV, 8.
 Wilhelmus van Nassouwen. . . II, 10 og IV, 6.
 Wilhelmus von Nassaue. . . II, 10 og IV, 6.
 Wollt hören ihr ein neues Lied. . . IV, 8.
- F. Engelske, skotske og irske Folke-Sange og Melodier.**
- A**n old welsh Jig. . . I, 14.
 As I cam down by yon castle wa'. . . II, 9.
 A stately is on the sea. . . I, 16.
 Awa, Wighs, awa. . . I, 17.
 Away; let nought to love displeasing. . . I, 4.
 A we bird came to our ha'door. . . I, 5.
 A welsh Jig. . . I, 12.
Bort, bort med Alt, hvad Kjærligheden. . . I, 4.
Da Luan, da Mort. . . I, 10.
 Dear Mona farewell. . . III, 3.
 De blaae Djævle. . . I, 22.
 Den Harpe, som i Taras Hal. . . I, 19.
 Den røde Pibers Melodie. . . I, 8.
 Den søde Melodie fra Nord-Wales. . . I, 20.
 Der Regen er rinnit durch Mirrilandstadt. . . II, 8.
 Der spricht von Lords, der spricht von Herr'n. . . II, 10.
 Der var tre Ravne saa sorte som Beg. . . II, 3.
 Det hvide Snowdon. . . I, 3.
 Ducatu non Vanatu. . . II, 5b.
 Duncan Gray cam' here to woo. . . I, 11.
 Duncan Gray kam her zu frey'n. . . I, 11.
 Dybt i Maxweltons Skove. . . I, 6.
Ei jeg troer, hvad Nogle sige. . . I, 1.
 Ein stattlich Schiff ist auf der See. . . I, 16.
- En gammel vælsk Gigue. . . I, 14.
 En lille Fugl kom til vor Dør. . . I, 5.
 Es rast der Sturm. . . III, 10.
 En Skikkelse mig svæver nær. . . I, 25.
 En vælsk Gigue. . . I, 12.
Hinweg, Whigs, hinweg. . . I, 17.
 Hornpipe fra Nord-Wales. . . III, 5.
 How dear to me the hour. . . III, 6.
 Hvad er nu Staden mig. . . II, 5a.
 Hvorhen, o hvorhen drog vel. . . III, 1.
 Hvor kjær er mig den Tid. . . III, 6.
In dem Blüthenhain. . . I, 15.
 I Graven der hviler min Fa'er. . . II, 4.
 Irsk Melodie. . . III, 9.
Jarl Percy ud af Nordumberland. . . II, 7.
 John Anderson, mein Herz. . . I, 13.
 John Anderson, my jo. . . I, 13.
 Jeg synker, ak! saa modig hen. . . I, 18.
Kongen sidder i Dumferling By. . . II, 6.
Lady Rothmayis lilt. . . I, 9.
 Lady Rothmayis Sang. . . I, 9.
Mag man zieh'n durch die Welt. . . III, 11.
 Maxwellton braes ar bonnie. . . I, 6.
 Melodien til en vælsk Sang. . . I, 7.
 Min Bolig er paa den kolde Jord. . . II, 1.
 My daddy is gone to his grave. . . II, 4.
 My lodging is on the cold ground. . . II, 1.
Nu, Mona, farvel. . . III, 3.
Obit Kummer ich sehe. . . I, 21.
 O, Charlie er min Yndling. . . III, 7.
 O, Charles is my darling. . . III, 7.
 Oh, open the door, Lord Gregory. . . I, 23.
 Oh, was nae I a wearie whigt. . . I, 18.
 On a bank of flowers. . . I, 15.
 On Rushen's grey walls. . . III, 4.
 O see that form that faintly gleams. . . I, 25.
 O where, and o where is your. . . III, 1.
 O where hae ye been, Lord Randal, my son. . . II, 11.
 O, öffne die Thür, Lord Gregory. . . I, 23.
Paa Rushen's graa Muur. . . III, 4.
Scotch Reel. . . I, 24.
 She's ta'en her mantel her about. . . III, 12.
 Skotsk Reel. . . I, 24.
 Som jeg kom hist ved Borgemuur. . . II, 9.
 Stolt Jomfru hun axler Kaabe blaa. . . III, 12.
 Sum speik's of lords, sum speik's of lairds. . . II, 10.
The blue Devils. . . I, 22.
 The harp that once, trough Tara's halls. . . I, 19.
 The King sits in Dumferline town. . . II, 6.
 The Percy out of Northumberland. . . II, 7.
 The rain rins doun trough Mirriland toun. . . II, 8.
 The red piper's Melody. . . I, 8.
 There did three knights come. . . III, 2.
 There were three ravens sat on a tree. . . II, 3.
 The storm is up. . . III, 10.
 The sweet Melody of Nord-Wales. . . I, 20.
 Tho' the last glimpse of Erin. . . I, 21.
 Tre Riddere kom fra Vest. . . III, 2.

Vilt du gaae til Høilandet	II, 2.
Vælsk Melodie	III, 8.
We may roam thro' this world	III, 11.
What's this bull town to me	II, 5a.
White Snowdon	I, 3.
Will ye go to te Highlands	II, 2.
Wo bist du gewesen, Lord Randal, mein Sohn	II, 11.

G. Franske Folke-Sange og Melodier.

Adieu ma jolie Flamande	I, 15.
Adieu, plaisant pays de France	III, 4.
Aime moi, bergère	II, 9.
Ak! der er ei Sorg	II, 8.
Als Schaafte noch weidete Jannik klein	I, 3.
Au bord d'une fontaine	I, 14.
Bretagne war verwüstet gar	I, 7.
Charmante Gabrielle	II, 4.
Dans notre village	II, 10.
Dass schön sind deine Töchter	II, 7.
Die Liebe drückt mir nicht die Brust	III, 8.
Die Mädchen, Greise, Kinder	II, 12.
D'une ribote sans pareille	III, 7.
Einmal lebt man nur hienieden	II, 2.
Es traf jüngst die Annette	III, 5.
Es war einmal ein Junker	II, 3.
Es war einmal ein Mädchen	I, 17.
Es war ein Schäfermädchen	II, 1.
Gegen Lorgnez einst Lez-Breiz der Held	II, 11.
Gestern Abend im Mondenscheine	I, 16.
Gik mig paa Volden at spadsere	I, 12.
Hu! belle Blonde	III, 6.
Hier au soir au clair de la lune	I, 16.
Hoch lebe Heinrich	II, 5.
Ich hatte nicht zwölf Jahre	I, 4.
Il était une bergère	II, 1.
Il était une fille	I, 17.
Il était un p'tit homme	II, 3.
Im weiten Wald ein Vöglein singt	I, 6.
Komm', erlachte Morgenröthe	II, 6.
L'amour ne trouble point mon coeur	III, 8.
Lang-Pasku, der Kleider macht	I, 10.
Las! il n'a nul mal	II, 8.
Las! si j'avois pouvoir d'oublier	III, 2.
L'autre jour près d'Annette	III, 5.
Lebewohl, Frankreichs schöne Küste	III, 4.
Lebewohl, mein Flandrisch Mädchen	I, 15.
Me prominent du long ces remparts	I, 12.
Mindes du, min Lisette	I, 13.
Nicht mehr bin ich, was ich war	III, 1.
Nous n'avons qu'un temps a vivre	II, 2.
O blonde Schöne	III, 6.
O holde Gabrielle	II, 4.
O ma tendre musette	I, 13.
Plus ne suis ce que j'ai été	III, 1.
Que t'as de belles filles	II, 7.
Saa roligt Alt nu sover	I, 11.
Schön Marie schwer der Kummer drückt	I, 2.

Si un oeuvre parfait doit	III, 3.
Skjønne, blide Dage	II, 10.
Tandis que tout sommeille	I, 11.
Ved Bredden af en Kilde	I, 14.
Viel Glück, viel Glück Euch blühe	II, 13.
Viens, aurore, je t'implore	II, 6.
Vive Henri quatre	II, 5.
Wenn ein Meisterstück überall	III, 3.
Wenn ihrer Schönheit huldreiches Bild	III, 2.
Wenn sinkt die Sonne, das Meer aufwällt	I, 1.
Wollt ihr mich tadeln	III, 7.
Zu Bannalek am Abblasstag	I, 8.
Zum Fluss ging ich der Arbeit nach	I, 9.
Zur Hölle niedersteigen, ihr Christen, lasst' uns all'	I, 5.
Ümt mig elsk, Hyrdinde	II, 9.

H. Spanische og Portugisiske Folke-Sange og Melodier.

Al den Fryd som Elskov skjænker	II, 10.
Andalusisk Fandango	II, 14.
Aun que soi contravandista	II, 19.
Debaixo d'estes loureiros	II, 11.
De que sirbe a las Usias	II, 8.
Dicen, que no nos queremos	II, 3.
Die bitteren Todesqualen	II, 17.
Din Sjæl med min er Eet, o Lilia	II, 4.
Es locket uns die Tirana	II, 13.
Hold ist das Kind, das ich liebe	II, 18.
Ich will auf Meer' und Schiffe	II, 15.
I Skyggen af disse Laurbær	II, 11.
Jitano de mi vida	II, 12.
Kom, Marilia, Tryllerinde	II, 6.
Las faytigas de la muerte	II, 17.
La tiranilla en el dia	II, 13.
Mag ich auch sein nur ein Schmuggler	II, 19.
Meint man, dass wir uns nicht lieben	II, 3.
Melodie til en spansk Romanze	II, 1.
Nein, nein! will mich niemals vermählen	II, 7.
No, no, no, no, quiere casarme	II, 7.
Por que sabes, que te quiero	II, 9.
Saõ cruéis os tristes premios	II, 10.
Si tu te vas a las Yndias	II, 16.
Spanisk Melodie	II, 5.
Tengo ys una cachuchita	II, 18.
Tirana	II, 2.
Tu es, Lilia, da minha alma	II, 4.
Vem, Marilia, doce encanto	II, 6.
Was doch nützet es den Damen	II, 8.
Weil du weisst, das ich dich liebe	II, 9.
Willst du dich zur See begeben	II, 16.
Yá nó quiero embarcarme	II, 15.
Zigeuner, o du mein Schatz	II, 12.

I. Italienske Folke-Sange og Melodier.

Abends da sah ich das Calabresinchen	I, 5.
Ach Mutter, gern hätt' ich	II, 13.

Ach, wie, fange doch ichs an	IV, 5.
Aggio saputo ca	II, 6.
Ah! nun saccio comme fa	IV, 5.
Aizzate l'uoocchie n'cielo	II, 7.
Aje traditore	I, 6.
Als diese Nacht mein Aug'	I, 14.
Als dort das Kind zu Bethlehem geboren	III, 2.
Als gesehn ich lieb Rosinchen	III, 8 a b.
Als meine Mutter machte mich zur Nonne	II, 11.
Auf, Pater Francisus	IV, 3.
Chi dice ca mo vene	II, 4.
Chi nella speranza spera	IV, 2.
Chi t'ha fatta sta bella scarpetta	I, 2.
Craje ch'e festa mme voglio	III, 4.
Den Blick hob ich zum Himmel	II, 7.
Den angebiss'nen Apfel warfst du herüber	II, 1.
Dimmi, dimmi, apuzza nica	I, 9.
Du hast versprochen mir vier Tachtentücher	IV, 10.
Ehi, Padre Francesco	IV, 3.
Ehrwürdige Schwester	I, 17.
Eilt hin, ihr meine Seufzer, wo ich euch sende	IV, 11.
E nata mmiezo mare	I, 13.
E passata la furtura	IV, 1.
Fenesta che llucive	IV, 14.
Fenesta vascia e patrona crudele	II, 12.
Gewachsen ist im Meere	I, 13.
Gioja de st'arma mia jesse cca fora	III, 1.
Gioventù de Roma bella	I, 16.
Heirathen willst du nun	II, 6.
Herzchen, wenn du bist eigensinnig	I, 8.
Hier unter dem Balkone	III, 5.
Hör', wenn du freien willst	I, 3.
Ich ging einmal spazieren	III, 9.
Ich will auf hohem Meer	IV, 7.
Ich will zur Weib mir nehmen	IV, 13.
Ihr schwarzen Aeugelein	I, 10.
Ihr sonst so leuchtend Fenster	IV, 14.
Im Meere ward eröffnet	I, 12.
Jate sospire mjeje addo ve manno	IV, 11.
Komm', du mein Schatz, wie prächtig	III, 1.
Langt fra dine Blikke	I, 4.
Liebstest du mich ein wenig	I, 15.
Lo Guarracino che jeva pe mare	III, 3.
Mamma, mamma, ca moro, ca moro	II, 14.
Man sagt: er kommt nun wieder	II, 4.
Melodie fra Amalfi	IV, 4.
Melodie fra Amalfi	IV, 15.
Melodie fra Palermo	IV, 8.
Melodie til en siciliansk Sang	IV, 9.
Mit will ich heuer auch	III, 6.
Mme donaste nu milo muzzecato	II, 1.
Mme voglio fa na casa	IV, 7.
Mme voglio i a' nzoare	IV, 13.
Morgen da mach ich mich niedlich	III, 4.
Mutter, Mutter, ich schmacht', ich ver-schmachte	II, 14.
Neapolitansk Tarantella	I, 7.

Nicht mehr weht es kalt und strenge	IV, 1.
Nici mja, si sei'ntunata	I, 8.
No journo jenna a sposso	III, 9.
No mme fa la nzemprecella	II, 2.
● du Verräther	I, 6.
Oh lancia crudele	I, 11.
Oje Mmà ca io la voglio	II, 13.
O Lanzè voll Grausen	I, 11.
O niedrig Fensterlein, o spröde Schöne	II, 12.
Passa e repassa sotto	III, 5.
Quando vidi la Rosina	III, 8a. b.
Quanno mamma me fece monicella	II, 11.
Quanno nascette Ninno a Bettemme	III, 2.
Romersk Folkedands	II, 3.
Romerske Pifferari-Melodier	II, 9-10.
Romersk Saltarella	II, 5.
Romersk Saltarella	IV, 6.
Romersk Saltarella	IV, 12.
Röm'sche Jugend, flinke, schnelle	I, 16.
Sag', o sag', o kleine Biene	I, 9.
Sah eine Tig'rin tief in dem dunklen Haine	I, 1.
S'é aperta na cantina	I, 12.
Seer du, jeg har kjøbt dig Kjolen	III, 7.
Senza te, idol mio	I, 4.
Sera la viddi la Calavresella	I, 5.
Se t'aje da' nzora piglia bella	I, 3.
Se tu Nenna m'ammave	I, 15.
Site chiu bella vuje	II, 8.
Sta notte, mente stuocchie	I, 14.
St'anno porz'io, vogli	III, 6.
T'aje fatta na gonnella	III, 7.
Thu mir nicht so gar unwissend	III, 2.
Tu m'aje promise quatto mocatora	IV, 10.
Uechiuzzi niuri	I, 10.
Ueber das Meer ist der Flunder geschwommen	III, 3.
Viel schöner als die Rose	II, 8.
Vitti na tigna dinta na silva scura	I, 1.
Wer da hegt zu grosses Hoffen	IV, 2.
Wer gemacht hat das niedliche Schühlein	I, 2.
Zi monacella	I, 17.

K. Böhmiske, mähriske og slovakiske Folke-Sange og Melodier.

A dámku náš	III, 20.
Ai ráno, ráno, kde se wzalo	III, 22.
Ai už je ráno, už je den	III, 30.
Als du behend im Dubjaner Kirchlein	III, 31.
Als durch den schwarzen Wald ich ritt	III, 1.
Als ein kleiner Knabe trug ich	III, 29.
An dem Ufer nieder	III, 19.
Auf der grünen Wiese dort	III, 16.
Berg, o Berg, du hoch dich hebest	III, 12.
Berg', o ihr Berg', wie schön seid ihr	III, 25.
Besser mein Hobel ist, als ein Par Ochsen sind	IV, 20.
Bin ein jung Husarchen	III, 14.
Bursche, nimm dich wol in Acht	III, 35.

Copak je ti mà panenka tiežko	III, 33.
Co pak ti naši dielajú	IV, 5.
Da ich Gänse hühete	III, 18.
Daleko k wám	III, 36.
Das Chlumetzer Schloss liegt hinterm Forste	IV, 3.
Das Strahöver Thor prangt	IV, 8.
Die Schebraker Gärten schmückt	III, 17.
Dort in unserm Gärtchen	III, 6.
Drum ich dich nicht wollte	III, 9.
Du knospende Rose	III, 13.
Dyž jsem já byl maly chlapec	III, 29.
Dyž til widím se w dubianskem	III, 31.
Eichenhain, o Eichenhain	III, 21.
Eine Wachtel schlug im Weisenacker	IV, 12.
Fliegt eine Schwalb' und sagt	IV, 21.
Fliehe nur, Mädchen, flieh' dahin	III, 15.
Gänse weidend unten am Bach	III, 5 a. b.
Gestern an dem Sonntag früh	III, 10.
Grasen that ein Mädchen, grasen	III, 44.
Habe gekauft ein Feldstück	III, 26.
Hättest, Mädchen, du auch Schafe tausendweis	IV, 9.
Hoch sich hebt, Bystritz, dein Thurm am Platz	IV, 16.
Holder Frühling nahet	III, 37.
Horo, horo, wyso ká si	III, 12.
Hügel und Berg, und du stilles Thal	IV, 18.
Ich kenn' ein Häuschen	IV, 4.
Já husárek malý	III, 14.
Jetzt mir nach nicht sehe	III, 39.
Kolomaika fra Egnen ved Pruth	III, 41.
Kolomaika fra den østlige Side af Karpatherne	III, 42.
Lang bleibst du, Häschen, aus	III, 2.
Länger will ich nicht	IV, 7.
Lass, o Herr, segenreich	III, 32.
Lenchen musste sterben	III, 8.
Lustig, Bauer, früh' und spät	III, 27.
Lustiger Bursch	III, 20.
Mal sem, mal sem	III, 34.
M'am já ženu nekáranu	III, 38.
Mein war, mein war	III, 34.
Mutter, der Brauer komt heut'	IV, 1.
Mutter, ich möchte wol frei'n	IV, 15.
Na tej louce zelený	III, 16.
●, mein Weib macht Capriolen	III, 38.
O, was pfeift dort zwischen	III, 23.
Petrowický zámek	III, 11.
Proto sem tie nechtiel	III, 9.
Sage, mein Söhnlein, ob noch legst du	IV, 2.
Saget, was fällt euch, Leuten, ein	IV, 5.
Sagt, wo sind die Burschen wol her	IV, 19.
Schlechtes Glück gehabt ich da hab'	IV, 14.
Schon graut der Morgen, schon ist's Tag	III, 30.
Schwarze Auge, schlummert ein	IV, 6.
Schwer fällt, traun, es einem Stein	IV, 11.
Seht den Bursch mit schwarzen Augen kreisen	IV, 17.
Sollte, Mädchen, wol es dich verdrissen	III, 33.
Spielmann, o hab' Erbarmen	III, 24.
Steht ein Birnbaum dort am Rain'	III, 7.
Stralender Tag, wie kommst du so froh	III, 22.

Wahrlich ein Mädchen, das stund mir an	IV, 10.
Warte nur, arge Schelmin du	III, 28.
Was wohl sagt das Mädchen aus	IV, 13.
Wein' nicht, wein' nicht, süßes Herzenskind	III, 40.
Weit ist zu dir	III, 36.
Wess' sind die Pferde wol	III, 3.
Wollte Gott, es würde wahr	III, 43.
Wol einen Täuber schloss	III, 4.
Zwischen Bergen lieget	III, 11.
Zalo diovča, zalo trávu	III, 44.

L. Vendiske og litthauiske Folke-Sange og Melodier.

Auf einer neuen Schindel sass	IV, 16.
Auf! singe fröhlich, Mägdelein	IV, 20.
Aus- und heimgeht mein geliebter Jüngling	IV, 29.
Bunt ist, mein Schatz, dein Schlitten	IV, 12.
Bursche fährt entlang des Dorfes	IV, 14.
'Ceš ty wedzec, stó ja sym	IV, 5.
Dobry wecor, macerka	IV, 4.
Dort hinter Dresden ist ein Herr	IV, 11.
Dort im Garten blühen Majorane	IV, 33.
Dreh' mir von dem Spielmann	IV, 13.
Gedenke, Liebster, denke	IV, 18.
Gegangen ist der Bursch zu Markt	IV, 10.
Gingen zwei Verliebte aus	IV, 22.
Guten Abend, Mutterlein	IV, 4.
Hackten dort, pflügten dort	IV, 23.
Hanka, ty brune wocko	IV, 21.
Hannchen, du braunes Äuglein	IV, 21.
Ha pisane su sanki	IV, 12.
Hobros se kermuska	IV, 24.
Holbik dwje bjelej nožey ma	IV, 7.
Hólčik jjeđe pówsy delje	IV, 14.
Hólčik tón sedžo drjemase	IV, 16.
Ich, der arme Waisenknab'	IV, 4.
Im Unwürd'schen Lande	IV, 2.
Iszeit, pareit, jaunásis Bernytis	IV, 29.
Ja pak khuda syrotka	IV, 3.
Jaskolica	IV, 19.
Kehr wieder, Kirmesschen	IV, 24.
Kleines Schwälblein	IV, 19.
Ko liúdit Secyestes	IV, 30.
Kukey je nowa weš	IV, 6.
Kukiz ist im kleiner Ort	IV, 6.
Meine Tochter, Simonene	IV, 32.
●ch spomni, luby, spomni	IV, 18.
Pjesk tón dyrbi popjol byc	IV, 15.
Schnalz der gab die Tochter mir	IV, 17.
Schwestern, was trauert ihr	IV, 30.
Šol je tón hólčik na hermank	IV, 10.
Solta ksjel mje zówku das	IV, 17.
Spway ty zówčo wjasole	IV, 20.
Spojšly stej dwa melozeńca	IV, 22.
Sto ci mužo činja	IV, 8.
Syrotka obejšla tsí raz kjarchob	IV, 26.

Szók Brołuzi, buk link mas	IV, 31.
Tam, wóse Dreždżan jedyn knez	IV, 11.
Tannchen haben sie gefällt	IV, 1.
Tanz', o Bruder, sing' lustig	IV, 31.
Tén Darzélij' zyda Myronáczei	IV, 33.
Um das Schloss her ist ein Fussessteig	IV, 25.
Um den Kirchhof die Waise dreimal wankt IV, 26.	
Warum nistest, süsse Lerche	IV, 28.
Was machen unsre Männer	IV, 8.
Wer geht hier auf meinem Grabe	IV, 9.
Werc me pola herca	IV, 13.
Wewerseli, Wytureli	IV, 28.
Willst du wissen, wer ich bin	IV, 5.
Winter, Sommer, Weidenbaum	IV, 27.
Zu Asche werde aller Land	IV, 15.
Zwei weisse Füsse Täubchen hat	IV, 7.
Zyme, ljese werbińka	IV, 27.

M. Polske Folke-Sange og Melodier.

Alboz myto jacy, tacy	II, 3.
An dem Bach des Abends späte	IV, 6.
Auf dem steifen Stelzfuss hinkte	IV, 10.
Bede plakac w zaciszy	IV, 8.
Damals waren andre Zeiten	IV, 4.
Der du meine Treue kennest	IV, 7.
Durch vier Jahre dient' ich treu	II, 7.
Gdy w czystém polu sloneczko świeci	IV, 2.
Geh' nicht nach dem Städtchen	II, 1.
Grev Oginskys Polonaise	II, 10.
In der niedern Hütte	II, 11.
Już miesiac zeszedł	IV, 5.
Już tyle razy słońce wracalo	IV, 1.
Kto chce roskoszy użyć	IV, 9.
Nad woda, w wieczornej por ze	IV, 6.
Na tém twárdem szczudle mojéna	IV, 10.
Nie chódz do miasteczka	II, 1.
Nie takie to czasy byly	IV, 4.
Oft sah die Sonn' ich wieder sich heben	IV, 1.
O gdybym ja wiedzial że cie	IV, 3.
Sag, mein Kind, warum die Augen	II, 5.

Scheint auf dem freien Feld die Sonne hell IV, 2.	
Schon gingen unter	IV, 5.
Schon ist der Mond hinab	II, 6.
Schon schwirrst du, kleine Lerche	II, 8.
Sind wir besser nicht als diese	II, 3.
Ty co w stalose moje wierzysz	IV, 7.
Wch' uns Ueberwundenen	II, 9.
Weinen werd' ich heimlich, still	IV, 8.
Wenn hell die Sonne strahlt auf die Matten II, 4.	
Wer das Leben will geniessen	IV, 9.
Willst du mit mir schliessen	II, 2.
Wüsst' ich nur, wie meine Klage	IV, 3.

N. Russiske Folke-Sange og Melodier.

Ach! die schweren Leiden	I, 19.
Ach, du Steppe breit	III, 4.
Ach, du wohnst auf dem Berge	III, 5.
Ach, gedenkst du mein, theurer Freund	III, 3.
Ach, ihr Bäche, Wiesenbäche	III, 1.
Ach, mein Leiden, ach mein Leiden schwer II, 1.	
Ach, ty step moja	III, 4.
Am Wasser steht ein Ahornbaum	III, 7.
An dem Strömchen bei der Brücke	I, 2.
Auf! der Frühling naht	I, 22.
Auf die Wiesen dort	I, 13.
Denke, denke, du Geliebter	II, 3.
Du, die ungetheilt ich liebe	II, 8.
Friedlich bei einander liegen	I, 15.
Hab' mein Aeckerchen	I, 6.
Hin zum Strömchen will ich eilen	I, 4.
Hirse haben wir ausgesät	II, 4.
Hoch des einen Berges Kuppe	III, 6.
Horch, wie's donnert und wie's brauset	II, 7.
Jedna hora vysokaja	III, 6.
Kaum sah ich dich, so lieb' ich dich	I, 16.
Längs des Thales ging ich stille	II, 2.
Lučina, lučinuška, berezovaja	III, 8.
Meine Nachbarin hat gesäet	II, 5.
Meines Herzens Flammenliebe	I, 3.

Melodie til en russisk Gravsang	II, 9.
Nein — es ist nicht des Guckgucks Ruf	I, 14.
Nogle Sangmelodier uden Text	I, 7-12.
●-i! dort im Felde grünt	I, 1.
Oj', ty živeš na horonce	III, 5.
Singe nicht, du junge Nachtigall	I, 5.
Span, o Birkenspan, warum brennst	III, 8.
Stojit javir nad vódoju	III, 7.
Warum die Thränen, mein lieber Sohn	I, 18.
Was ist's, das ich lese	I, 17.
Weisst du, wo meine Hütte	II, 6.
Wie sich jüngst auf unserm	III, 2.
Worin hab' ich dir missfallen	I, 21.
Zwei getreue Tauben	I, 20.

O. Nygræske Folke-Sange og Melodier.

'Αγάπη δέν ἐξπάθη ποτέ	III, 2.
'Απ' ἀλάργα εἰς ἕνα κρινον	III, 14.
Βολοῦμαι υἱά, βολοῦμαι δύνω	III, 4.
Ein Märchen ist dein Mund	III, 9.
Ἐχω, ἔχω καιρόν δέν διαβήμα	III, 11.
En arcadisk Hyrdedands	III, 12.
Eule, Eule! dich erstechen	III, 15.
Γαλανὰ τα δύο ὄμματα	III, 5.
Himmelblau ist deiner Augen Paar	III, 5.
Ich wollte eins, ich wollte zwey	III, 4.
In der Ferne scheinst du 'ne Lilie	III, 14.
Κόψε τὸ πορτοκάλιο	III, 1.
Melodie fra Chios	III, 7.
Melodie fra Kreta	III, 3.
Melodie fra Macedonien	III, 13.
Melodie fra Mesolunghi	III, 6.
Mond, du mein Freund	III, 8.
Noch nie ist Lieb' gewesen	III, 2.
Ποιος ἶδε πράσινο δένδρι	III, 10.
So lang, so langé Zeit durchschweifst ich nicht III, 11.	
Wer hat 'nen grünen Baum gesehn	III, 10.
Zerschneide die Orange	III, 1.
Ζῶνι, ζῶνι! σε σκοτόνω	III, 15.

De Romertal, der staae i „Anmærkningerne“ efter Overskriften for de enkelte Rækker, og de, der staae som Signatur paa Foden af Arkene, angive Følgen af de til samme Nation hørende „Folke-Sange og Melodier;“ paa alle andre Steder vise Romertallene hen til Bindene.

Rettelser i 1ste Bind.

- Danske S.* Pag. 12. I den sidste Accord tilføies h i 2den St. i Accomp.
- Norske S.* Nr. 20, 1ste Vers: *Li-ve* l. *Li ve*; i Anm. *Live* l. *Li*.
- Engelske S.* - 19. Texten er af *Th. Moore*.
- Franske S.* Pag. 22, sidste Takt: det første \bar{c} forandres til \bar{d} .

Rettelser i 2det Bind.

- Danske S.* Nr. 13. Til Optakten i anden Deel føies Undertertserne \bar{e} og \bar{f} .
- Pag. 24, 12te Vers: *Tøffer* l. *Tøfter*.
- Norske S.* Pag. 10. I 1ste, 3die og 8de Takt forandres g til \bar{a} .
- Nr. 17, 7de Vers: *Mjød eller Viin* ud-slettes som en uægte Tilsætning.
- Svenske S.* - 1, sidste Lin. i begge Vers: *förgyllande* l. *förgyllande*.
- Tyske S.* Nr. 10, 10de Takt, sidste Node i Sangst. rettes til \bar{c} .
- - 15, 2det Vers: *stieg* l. *steigt*.
- Hollands. S.* - 6. De to Sexottendeels-Takter maae betragtes som $\frac{4}{8}$.
- - 10, i den holl. Text, 1ste Vers: *der* l. *den*; *geert* l. *gheert*; 5te V.: *Keijserlijke* l. *Keijserlijkken*; 7de V.: *mijn* l. *my*; *werrassen* l. *verraschen*; *wassen* l. *vasschen*; 15de V.: *zijne* l. *zijner*.
- Engelske S.* Nr. 15 b, 8de Takt: d i Bassen rettes til B .
- Franske S.* - 4, Anmærkningen: *de to første Vers* l. *første og femte Vers*.
- - 7, 8de Takt: mellem g og e i Disc. sættes h .
- - 12, 6te Takt: under den 1ste Ottende-deel af Triolen i Disc. sættes et Fjerdedeels \bar{d} .

Rettelser i 3die Bind.

- Danske S.* Nr. 2, 5te Tact: $\frac{g}{b}$ i Bassen rettes til $\frac{g}{es}$.
- Pag. 29, sidste Linie: 1707 l. 1705.
- Norske S.* Nr. 3, 1ste Textl.: og l. *aa*.
- Svenske S.* - 4, den *finske* Text: *Tunderin Thomas* l. *Tunderis Tuomas*; *Päiven* l. *Päivän*; *Katz* l. *Kats'*; *kukan* l. *kukaan*; *nä* l. *näe*.
- - 23, Den sidste Node i 3die og 7de Takt skal være \bar{e} , og Accomp. skal i sidste Halvdeel af 3die Takt rettes efter 7de Takt.
- - 29, sidste Takt: h i Baslinien ud-slettes.
- Tyske S.* - 21, Over 13de Takt sættes: *Einer*, over 15de: *Chor*. — 1ste Vers: *mach'n* l. *macht'n*.
- Engelske S.* - 4, Takttegnet i Accomp. rettes til $\frac{4}{8}$; 1ste Vers: *mild* l. *ned*.
- Engelske S.* Nr. 5, 12te Takt: det første \bar{h} i Disc. rettes til g .
- - 8, 15de Takt: det første \bar{c} i Disc. rettes til \bar{a} .
- - 11, 17de Takt: f i Bassen rettes til as .
- Franske S.* - 6, 25de Takt: \bar{c} i Disc. rettes til b .
- - 8, 1ste Takt: \bar{d} i Disc. rettes til e .
- Italienske S.* - 6, 18de Takt: i Disc. sættes Qvadrat foran h .
- Pag. 13, det 2det *danske* Vers, 9de Lin.: *net* l. *let*.
- Nr. 9, 7de Takt: de 4 sidste Sextende-dele rettes til Toogtredivte dele.
- Böhmiske S.* Nr. 12, 1ste *tyske* Vers: Commaet efter *lebest* ud-slettes.
- - 13, 4de Takt: h i Bassen rettes til g ; 5te Takt: det sidste \bar{h} i Mel. rettes til \bar{d} .
- - 26, 6te Takt: foran den første Node i 3die St. sættes b .
- - 32, 3die Takt: den første Node i Bassen skal være c .
- - 42, 37te Takt: es i Bassen rettes til c .
- Russiske S.* - 3: til den sidste Accord føies i Disc. b , som med en Bue bindes til det foregaaende b .
- Nygræske S.* - 2: den 4de Node i Mel. rettes til g .
- Anmærkninger*, Pag. 6, 25de Lin.: *1ste Bind* l. *2det Bind*.

Rettelser i 4de Bind.

- Danske S.* Pag. 7, de to sidste Linier: *Havrekorn* l. *Havreneg*; *Menighederne* l. *Mændene*.
- Nr. 11, 3die Takt: under \bar{a} i Disc. sættes et es .
- - 12 b), 6te Takt: h i 3die St. rettes til a .
- - 13, de to sidste Vers: Udraabet skal staae efter *anden* Linie.
- - 22, 14de Takt: Punkterne ud-slettes.
- Norske S.* Pag. 7: Nr. 5 l. Nr. 8.
- Svenske S.* Nr. 9: *Hörglorfvén* l. *Höglorfvén*.
- - 13, i Anmærkningen: *Ottehandede* l. *Ottehannede*.
- - 16: $\frac{8}{8}$ l. $\frac{4}{4}$.
- Svenske S.* Nr. 17, 5te Takt: g i Bassen rettes til \bar{d} ; 5te Vers: *s'n* l. *se'n*.
- - 18, 11te og 12te Takt: over $\bar{g f e f f f}$ i Discantlinien sættes $b a a a a$.
- - 19, 3die Takt: til den sidste Accord i Disc. sættes \bar{e} ; i Anmærkningen: „*Stabban*“ l. „*Stabben*“.
- - 21, sidste Vers: *Nu är du min och jag är din* bør hedde: *Nu är jag din og du är min*.
- - 26, 2den Takt: til g i Bassen føies den dybere Octav.
- Tyske S.* - 15, 4de Vers: efter *Herzensemp-findung* tilføies *nur*.
- Hollands. S.* Pag. 1: *Oversættelserne af* l. *Over-sættelserne af* Nr. 1—12 ved.
- Hollands. S.* Nr. 3, Anmærkn.: *13de eller 14de* l. *12te eller 13de*.
- - 5, 3die og 7de Takt: den halve Node \bar{a} i Disc. rettes til \bar{g} .
- Pag. 7, den holl. Text: 13de Vers, sidste Lin., et dobbelt Citationstegn; ved 14de Vers kun enkelte Citationstegn.
- Böhmiske S.* Nr. 4, sidste Takt: c i Bassen rettes til d .
- Vendiske S.* - 20, 4de Takt: under \bar{e} i Disc. sættes \bar{g} som en Ottendedeel.
- Pag. 21, 9de Vers: *Mach* l. *Mag*.
- Polske S.* - 3, 1ste Nodelinie: den sidste Node i 7de Takt rettes til \bar{h} .

Bemærkning angaaende Indbindingen.

Sangene ordnes efter Indholdslisten, der tilligemed den alphabetiske Fortegnelse til alle 4 Bind og Rettelserne sættes efter Anmærkningerne *bagi* Bogen.

Af nærværende Værk kan endnu faaes:

1ste, 3die og 4de Bind à 3 Rdlr.; — af 2det Bind et Brudstykke (8 Ark), som udgjør et Heelt for sig, med særskilt Titel, 1 Rdlr.

A. P. Berggreen,
Nørrevold Nr. 225 og 226, 3die Sal.